

***** și aflându-se în sediul acesteia, amplasat pe str. *****, mun. Chișinău, avînd scopul dobîndirii prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor altei persoane, sub pretextul inițierii de către întreprinderea pe care o gestiona a unei afaceri profitabile și anume, edificarea unui complex rezidențial în *****, l-a convins pe cet.Oleg Matvei, să investească suma de 185 000 dolari SUA, în construcția blocului locativ nominalizat, încheind în acest sens din numele ***** un contract de împrumut de la cet. Oleg Matvei a sumei nominalizate pe un termen de 3 luni. În aceeași zi, conform condițiilor stipulate în contract, Livadaru Marin Gans, a primit în numerar de la cet. Oleg Matvei o parte din suma menționată și anume, 30800 dolari SUA, fapt pentru care a semnat o recipisă, iar ulterior, la 18.03.2017, pe contul *****, deschis la BC „*****” SA, cet. Oleg Matvei a depus suma de 2058570 lei RM, echivalentul sumei de 154200 dolari SUA. Ulterior, intrînd în posesia sumelor de bani menționate, Livadaru Marin Gans, obligațiile stipulate în contractul de împrumut, nu le-a îndeplinit, dar a însușit și cheltuit banii în scopuri personale, refuzînd ulterior să-i restituie părții vătămate Matvei Oleg, pricinuind astfel acestuia, o daună materială în proporții deosebit de mari în sumă totală de 185 000 dolari SUA, care potrivit cursului valutar oficial al BNM din 17.03.2014, constituiau suma de 2 485 734 lei RM.

2. Organul de urmărire penală, a încadrat acțiunile lui Livadaru Marin Gans, potrivit prevederilor art.190 alin.(5) din Codul penal, după indici calificativi *escrocherie, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvîrșită în proporții deosebit de mari.*
3. *Inculpatul Livadaru Marin Gans*, în cadrul cercetării judecătorești, vina în cele imputate nu a recunoscut și a relatat instanței că, deși este învinuit prin rechizitoriu că a însușit de la pretinsa parte vătămată Oleg Matvei suma de 185 000 dolari, prin înșelăciune, în scopuri personale, aceasta nu corespunde adevărului. Comunică că, în privința sa, s-a efectuat un abuz de putere și este admisă o neglijență în serviciu din partea organelor de urmărire penală în acest caz. Au fost ignorate toate probele depuse de către el la momentul reținerii, cum ar fi contractul de investiție din 17.03.2014, acordul de stingere a obligațiunilor din 31.05.2015, extrasele bancare, care dau cert dovadă despre gestionarea fondurilor, în conformitate cu înțelegerea avută cu Oleg Matvei. Invocă că, nu era obligat să dea explicații și comentarii la acordul de împrumut, deoarece se aflau în relații civile prin intermediul contractului de investiții, iar contractul

invocat lui de împrumut, era nul, prin înțelegerea reciprocă avută cu Oleg Matvei și confirmată prin Acordul privind stingerea reciprocă a obligațiunilor contractuale financiare opuse prin compensare din 31.05.2015. Indică că, a dat declarații imediat la momentul reținerii, a asigurat toată transparența necesară și a prezentat aceste acorduri în primele 72 ore de reținere, prin trei audieri, care durau în mediu câte 3-4 ore. În rechizitoriu se indică că ar fi însușit suma de 185 000 dolari în scopuri personale și a prezentat un proiect neprofitabil, ceea ce este infirmat prin actele prezentate de către el, precum și prin declarațiile mai multor martori și în primul rând al constructorului principal, Leonid Caragenov și auditorului licențiat Tatiana Agapi în ședința din 19 noiembrie 2021, în acest proces. Referitor la situația proiectului din or.***** până la cunoașterea lui Oleg Matvei, explică că, el posedă dublă cetățenie, cea germană și cetățenia Republicii Moldova. Din anul 1991, locuiește prioritar în Germania și din anul 1994 posedă cetățenia Germaniei. În Republica Moldova s-a întors în anul 2010 la invitația Partidului Social Democrat din Republica Moldova, pentru a ocupa postul de vicepreședinte relații externe. Unicul scop de revenire în țară, a fost activitatea politică. După alegerile parlamentare din 30 noiembrie 2010 și cunoscând deja situația reală politică din țară, a decis să se ocupe de formarea unui partid politic nou pentru a participa la alegerile parlamentare din 2014. Acesta era domeniul său de activitate principal, care îi ocupa aproximativ 80 % din timpul său de activitate. În anul 2011 a format o companie consultanță *****, unde deținea 75% în calitate de fondator și administrator. A prestat mai multe servicii de consultanță pentru așa companii în domeniul construcției și reabilitării drumurilor din Republica Moldova cum ar fi SRL „*****”, SRL „*****” ș.a. Printre companiile care s-au adresat la el pentru consultanță, a fost și compania „*****” SRL, reprezentată de administratorul Mihai Asaftei, care l-a apelat și l-a rugat să-l ajute să identifice o sursă nouă de investiție pentru proiectul lui din orașul *****. Acest proiect în urma unui accident, era blocat și împotriva lui Mihai Asaftei, ca administrator al companiei „*****” SRL, a fost intentată o cauză penală în *****, fiind bănuit de comiterea acelui accident. După o investigație de aproximativ 2-3 luni, s-a convins că terenul prevăzut pentru acest proiect nu era sub pericol seismic de alunecări de teren, așa cum se suspecta de mai mulți potențiali investitori. La propria sa convingere, consultând mai mulți experți în construcție, a acceptat și a încercat să găsească o soluție pentru el. Respectiv, a apelat SRL „*****”, pe care a consultat-o anterior cu

succes, să intervină și să-l ajute cu construcția acestui proiect. A fost semnat un contract între părți și anume între compania „*****” SRL, SRL „*****” și *****, cu următoarele cote: 44% SRL „*****”, 34% SRL „*****” și 22% *****, pentru consultanță și asigurarea acestui contract. Obligațiunea SRL „*****” era de a investi 10 milioane de lei. Pentru aceasta, el personal a depus un imobil, mai exact casa părintească, finanțată de el și sora sa, în calitate de garanție pentru bancă, pentru obținerea unui credit bancar pentru SRL „*****”. Fiind bucurat de succesul acestui acord și identificarea soluției pentru compania SRL „*****”, s-a ocupat de alți clienți și paralel era implicat în crearea unui partid deja nou, împreună cu Nicolae Chirtoacă. Toate aceste acțiuni erau efectuate în perioada anilor 2011-2012. La mijlocul anului 2012, de el s-a apropiat Mihai Asaftei cu plîngerea că domnul Budu, administratorul companiei SRL „*****” a stopat livrarea betonului și finanțarea proiectului, la suma de 2.800.000 lei din suma de 10 milioane preconizată. Respectiv, el l-a invitat pe domnul Budu, administratorul companiei SRL „*****” să-i dea explicații de ce nu este îndeplinit contractul, la ce domnul Budu a reproșat că Mihai Asaftei utilizează acest beton pentru alte construcții și el are suspiciuni că domnul Asaftei nu îndeplinește obligațiunile contractuale. După verificarea actelor și acțiunilor întreprinse de ambele întreprinderi, a ajuns la concluzia că SRL „*****” are dreptate, și l-a invitat pe Mihai Asaftei pentru a găsi soluții și a ieși din acest impas, cu alte cuvinte pentru a-l responsabiliza. De la el, a aflat că s-a încurcat cu acest proiect din *****. Terenurile unde se efectua construcția peretelui de întărire, erau sechestrate. Aflând că, peste 20 de cetățeni, care se aflau prioritar peste hotare, au investit din declarațiile lui Mihai Asaftei, peste 380.000 euro, el l-a avertizat că el își complică situația în dosarul penal. Mihai Asaftei i-a propus să facă cunoștință cu familia sa, cu soția și copiii și a spus că el este ultima speranță pentru el, deoarece el deja de 4 ani este blocat cu acest proiect și că este nevoit să se ascundă de majoritatea investitorilor săi. Totodată el, l-a rugat să-l ierte și să-l convingă pe Budu Ion, să continue investiția. Inculpatul a declarat că, și-a dat acordul să-l ajute, luînd în considerare situația lui privată de familie, a copiilor și i-a împrumutat spontan 3000 de euro, la rugămintea lui, pentru alte probleme ale sale private, cu promisiunea că i le va întoarce în două săptămâni. Paralel, s-a adresat la Ion Budu și l-a convins cu propuneri raționale, făcând un calcul care era prețul pentru un metru pătrat. Din punct de vedere economic este foarte ușor de verificat eficiența acestui obiect,

deoarece erau preconizați 19.000 metri pătrați pentru această construcție și după un calcul cu SRL „*****”, ei au constatat că costurile efectuate până la acel moment erau aproximativ de 30-40 euro la metru pătrat, ceea ce este marja de eroare la fiecare construcție și ambii văzând o logică în continuarea investiției în acel proiect, au dat acordul să preia proiectul și să-i facă lui Mihai Asaftei, o propunere. Respectiv toate trei părți au dat acordul și au ajuns la un numitor comun, să rezilieze acel contract între părți și să semneze un contract nou cu alte condiții. În procesul negocierilor, a depistat că SRL „*****”, deja încalcă obligațiunile față de el cu casa sa privată, care era pusă în gaj pentru această companie, iar creditul luat la „*****” era utilizat în alte proiecte care nu aveau tangență cu proiectul de la *****. Inculpatul a explicat că avea două opțiuni, ori să-și găsească dreptatea în judecată împotriva ambelor companii SRL „*****” și SRL „*****”, ori să găsească pe cale amiabilă o soluție comună. Respectiv, a intervenit cu propunerea să îi ierte pe ambii, cu condiția că îngheață investiția SRL „*****” în valoare de 2.800.000 lei, respectiv SRL „*****” eliberează casa sa de sub gaj și el singur cu compania sa ***** va prelua toate drepturile și obligațiunile de la compania SRL „*****” și va administra acest proiect. Prin urmare, având deja o înțelegere la SC „*****”, casa sa, a fost eliberată de la „*****” și pusă la SC „*****”, pentru un credit în mărime de 170.000 dolari. Scopul aceluși credit era achitarea datoriilor companiei SRL „*****” la SC „*****” și eliberarea de sub sechestru a celor 5 ari din 32 ari din acel proiect. Anume așa și a procedat, a depus casa în gaj la SC „*****” și a primit creditul de 170.000 dolari, dintre care 63.000 dolari au fost direct reținuți pentru datoriile companiei SRL „*****” pentru lotul de 5 ari. Ulterior, peste 30.000 dolari, s-au mai plătit de către el pentru deservirea acestui credit, astfel cumpărarea acestui lot de 5 ari, l-a costat peste 90.000 dolari. Cu restul 80.000 dolari, achita alte zeci de costuri legate de procesul de preluare a acestui obiect. Menționează că, domnul Asaftei în fața doamnei Vicol, administratoarea SC „*****” și care poate fi invitată în calitate de martor, a promis că procentele vor fi achitate de el, ceea ce nu s-a întâmplat. Văzând că domnul Asaftei îl duce în eroare permanent, și-a schimbat tonalitatea și atitudinea în comportament cu el, și el a început să nu mai răspundă la telefoane și nu-i achita datoria de 3000 euro. Menționează că, în ziua primirii creditului din 170.000 dolari el i-a mai împrumutat în baza recipisei o sumă de 97.000 lei, care la fel nu a fost întoarsă. În consecința faptului, păstra calmul, din motivul că proiectul era în continuare profitabil și căuta soluții noi

pentru acest proiect. În acest proces a intervenit sora sa. Auzind că el a început să investească în acest proiect, unde avea și ea un drept moral și un aport la casa care a pus-o în gaj, el a invitat-o pe ea să fie partener la acest proiect. Sora sa, Lucia locuind în Grecia, care la acel moment se afla într-o criză economică, a reziliat contractele ei de ipotecă cu băncile din Grecia și aștepta de la el ajutor financiar. Respectiv ei ambii au luat decizia să plece la ***** și să organizeze o întâlnire cu toți investitorii companiei SRL „*****”, neavând încredere în domnul Asaftei. Au decis să verifice care este investiția totală a tuturor investitorilor, și care sunt pretențiile lor. Auzind diferite zvonuri că sunt diferite investiții, sora avea o persoană de încredere la Oficiul Civil din *****, soțul căreia era domnul Bunduchi, vice procuror în ***** la acel moment. Ei au dat acordul împreună să-i primească și să le povestească, deoarece ei cunoșteau în amănunte, toată soarta proiectului de 5 ani și cunoșteau cine este domnul Asaftei. Cu ajutorul lor ei au identificat împreună, peste 20 investitori, și i-au invitat într-un local pe malul lacului din ***** pentru a se cunoaște unii cu alții având o soartă similară. La această ședință a fost invitat și domnul Asaftei. El personal nu s-a prezentat, dar s-a prezentat apărătorul său Popovici Oleg. Văzând bucuria oamenilor că s-a găsit cineva după un lung timp și simțind speranța oamenilor, el le-a prezentat ceia ce era obligat și anume două oportunități, ori să se consolideze și să-l dea în judecată pe domnul Asaftei și SRL „*****”, ori împreună să depună un efort și să salveze acest proiect aducând principalul argument că proiectul poate fi salvat din motivul că este unul eficient din punct de vedere economic. Respectiv a demonstrat cifrele public. Chiar dacă la momentul discuției s-a depistat că investițiile reale erau în jurul de 600.000 EUR, în comparație cu suma declarată de 380.000 EUR de domnul Asaftei, ei împreună au calculat că investițiile (costurile efectuate la acel moment) erau între 30-60 EUR la metru pătrat, unde era deja săpat șantierul și datorită implicației sale era făcut peretele de întărire. Respectiv prin proces verbal, ei – participanții, au hotărât să depună un efort, să se consolideze și să salveze acest proiect. Majoritatea din investitori îi promiteau că ei vor procura apartamente adiționale dacă el va construi. Au văzut un potențial. Peste 20 de investitori nu doreau să își retragă banii dar erau gata să păstreze investițiile și să investească în continuare, prin urmare el a solicitat 30 zile pentru a vorbi cu băncile din Republica Moldova pentru a primi un credit. În aceste 30 zile el a purtat negocieri cu 3 bănci: „Victoriabank” cu Președintele Natalia Politova,

„Moldova Angroindbank” cu Vicepreședintele Oleg Paingu și „*****” cu Vicepreședintele Ghenadie Cernei. Toate trei bănci, prin aceste negocieri erau dispuse de a se implica în acest proiect sub anumite condiții, dintre care principale erau consolidarea terenului, pentru a primi un număr unic cadastral pentru toți 32 ari și ridicarea primului nivel din cele 19 nivele planificate, pentru a avea un număr cadastral pentru construcție nefinisată, ceea ce sunt practicile pe piața imobiliară din Republica Moldova. Văzând că viteza de negociere și comunicare cu „*****” era mai rapidă în comparație cu „Victoriabank” și „Moldova Agroindbank” și primind o scrisoare de confirmare la ce condiții „*****” ar fi gata să asiste cu finanțarea acest proiect, el a revenit la ședința din *****, unde i-a adunat pe toți creditorii și le-a propus această variantă. Toți s-au bucurat, și au dat acordul să depună eforturi comune 50 la 50 unde compania „Fiera Group” va investi 50 procente din costul pentru consolidarea terenului și restul 50 vor fi asigurate de investitori pentru ridicarea primului nivel, care vor semna contracte noi adiționale la acele existente, care urma să le preia de la compania SRL „*****”. Colectiv a mai primit o decizie adițională, subliniază: ei îl eliberează de responsabilitate pe domnul Asaftei numai în cazul dacă el din surse proprii achită terenurile care erau sechestrate de alți agenți economici și care nu aveau de afacere cu acest proiect și îi predea lui aceste terenuri fără costuri adiționale. Respectiv condițiile următorului contract de cesiune erau simple, dar foarte clare. Compania „*****” preia toate datoriile companiei SRL „*****” în valoarea aproximativă de 600.000 euro, inclusiv datoria companiei SRL „*****” de 2 800.000 lei, adițional la acești bani, dar pe de altă parte compania SRL „*****” trebuia să-i predea construcția acestui perete în valoare de peste de 2 800.000 lei și restul terenurilor în mărime de 27 ari din cei 32, ceea ce compania SRL „*****”, nu a făcut. Aceste acțiuni au avut loc în prima jumătate a anului 2013. Inculpatul a explicat cu referire la cunoștința cu Oleg Matvei și începutul relațiilor, următoarele: paralel, el a revenit la activitatea sa politică și aici intervine Matvei Oleg. Pe Oleg Matvei l-a cunoscut în restaurantul din spatele teatrului „Licurici” care se numește „Teatrum”, în prezența lui Nicolae Chirtoacă și Victor Ostap în septembrie 2013. Respectiv, la această întâlnire el s-a prezentat ca susținătorul partidului Forța Poporului la care președinte era Nicolae Chirtoacă, care era prezent din partea sa, dar Victor Ostap cunoscutul său, l-a invitat pe Oleg Matvei prezentându-l în calitate de prieten. Scopul discuției era identificarea valorilor și scopurilor comune pentru a ajuta și

a susține partidul Forța Poporului (actualmente Demnitate și Adevăr - PDA). Inculpatul a menționat că prin acesta, el categoric respinge afirmațiile din rechizitoriu în care este scris că la prima întâlnire cu prezența lui Oleg Matvei, el s-a prezentat ca administratorul companiei „Fiera Group” , ceea ce nu este adevărat și este fals. În urma acestei ședințe, Victor Ostap împreună cu Oleg Matvei l-au invitat să discute separat și i-au propus că în caz de el va fi conducătorul unui partid politic atunci ei sunt gata să-l susțină, la ce el a răspuns că se va gândi asupra acestei propuneri. Ulterior, în luna decembrie 2013 Oleg Matvei l-a contactat și l-a invitat la un eveniment al federației GTF de lupte marțiale, pentru a-i prezenta cercul lui de relații și potențialul său pentru a crea un proiect politic nou. După acest eveniment, fiind impresionat de această asociație obștească de lupte marțiale și de membrii acestei asociații, el s-a convins de potențialul unui proiect politic nou. Respectiv din partea sa rămânea să dea un răspuns, dacă va iniția un proiect politic. În luna ianuarie 2014, peste o lună de la invitația lui Oleg Matvei, el a invitat 50 persoane de afaceri și persoane din societatea civilă, cu care se cunoștea personal, la sediul său, aflat în Business Centru „Le Roi” de pe strada *****. În această listă de 50 persoane era inclus și Oleg Matvei. El a propus denumirea și a pregătit programul viitorului partid, 4 prezentări tematice, acte necesare pentru înregistrare, proiectul viitorului statut, codul de etică ș.a. După trei ore de prezentare și dezbateri Matvei Oleg a fost unul din cei care s-a apropiat și a declarat că este foarte impresionat și gata să fie membru a grupului de inițiativă pentru colectarea semnăturilor necesare pentru înregistrarea partidului *****. În toată luna februarie, inculpatul declară că zilnic era la sediu și organiza ședințe similare de la 15 la 50 persoane. La majoritatea acestor ședințe era prezent și Oleg Matvei, la una din aceste ședințe el l-a rugat să îi acorde posibilitatea în sediul său să facă o prezentare similară pentru cercul lui de apropiați. Oleg Matvei a adunat aproximativ 30 persoane. Într-un timp foarte scurt în luna februarie – aprilie, el inculpatul, a vizitat aproape toate raioanele din Republica Moldova, unde a organizat organizațiile teritoriale, conform legislației Republicii Moldova. La multe din aceste întruniri era împreună cu Oleg Matvei. Relațiile cu Matvei Oleg erau foarte apropiate și rapid ei au devenit prieteni fiind impresionați unul de altul de la o zi la alta. Oleg Matvei l-a invitat la el acasă și el a făcut cunoștință cu soția lui Tatiana și copii lor, ceea ce îi inspira încredere și mai mare. Fiind impresionat de această nouă relație, el i-a făcut propunerea lui Oleg Matvei să

candideze împreună la postul de președinte al viitorului partid. La fel a fost și el deschis față de el și i-a făcut cunoștință cu părinții săi. Având așa o încredere profundă, Oleg Matvei se interesa de activitatea sa economică și cum vor finanța acest partid. Studiind experiența partidului Social Democrat din Germania i-a propus lui Oleg Matvei să ia strict practica partidelor europene și să finanțeze partidul doar din cotizații. Pentru Republica Moldova cotizația minimă lunară ar fi de 40/50 lei. Oleg Matvei nu credea în așa formă de succes și propunea să facă afaceri, argumentând că concurenții electorali din fonduri ascunse vor finanța partidele și ei vor fi naivi dacă vor încerca numai pe baza cotizațiilor să participe în scrutinele electorale. Relevă că, la toate ședințele în prezența colegilor, în urma așa gen de dezbateri declara că partidul nu poate combina interesele de afaceri cu cele politice, și l-a rugat ca un prieten pe Oleg Matvei de mai multe ori să înceteze cu așa propuneri și în calitate de conducători să dea un exemplu colegilor de partid prin plata disciplinată a cotizațiilor lunare. El și-a asumat răspunderea pentru o cotizație lunară de 500 lei și Oleg Matvei și-a asumat răspunderea pentru o cotizație, din ce i-și aduce aminte 400 sau 450 lei lunar. La acel moment el a făcut adițional investiții de 200.000 lei pentru toate acțiunile organizatorice și transparent a arătat grupului de inițiativă cheltuielile suportate de sine, și respectiv pentru organizarea congresului a stabilit bugetul de 250.000 lei, unde a propus grupului de inițiativă ca fiecare membru al grupului de inițiativă să doneze câte o sumă unică de 10.000 lei, pentru a aduna această sumă, ceea ce a fost acceptat de mai mulți colegi. La una din cele multiple întruniri, Oleg Matvei s-a prezentat ca specialist în construcții și i-a arătat ulterior obiecte realizate și i-a propus paralel cu activitatea politică să consolideze eforturile și pentru proiecte comerciale. Având deja încredere totală în Oleg Matvei, el i-a acordat acces și în oficiu „*****” separat de cel al partidului, situat pe strada Sergei Lazo 40. Acolo se afla și asistentul său, Sergiu Burlea. La una din aceste vizite el a văzut machetul proiectului din *****, o clădire impresionantă, modernă de 19 nivele și Matvei Oleg a zis că el singur este de origine din raionul ***** și l-a rugat să-i povestească detaliile acestui proiect. El i-a explicat situația descrisă anterior în declarațiile sale. Matvei Oleg a înțeles cu lux de amănunte complicațiile proiectului care erau legate de Mihai Asaftei, care nu își îndeplinea obligațiunile, lăsând pământurile sechestrate. În ciuda acestor fapte Oleg Matvei a întrebat, ce investiții sunt necesare pentru demararea proiectului. Reieșind din cele că el prioritar era ocupat pe plan politic

și la moment nu deținea toate detaliile comparativ cu Sergiu Burlea, el l-a rugat pe Sergiu Burlea să descrie și să facă un calcul ce investiții minime sunt necesare pentru a demara acest proiect. Subliniază că, la acel moment în luna februarie 2014 el nu avea careva presiune cu acest obiect deoarece avea tot dreptul conform contractului de cesiune să rezilieze contractul unilateral și era predispus să revină la ***** și să adune investitorii și să anunțe că Mihai Asaftei nu își onorează obligațiunile și nu îi predă terenurile pe care el nu poate să le consolideze și respectiv nu poate să prelungească în continuare construcția. Totodată, pe propriul risc din resursele care le avea la dispoziție, și la convingerea mai multor experți din ***** a depistat o problemă că construcția construită de „*****” nu era suficientă pentru a garanta eliminarea riscurilor legate de posibile alunecări de teren. La recomandările domnului Caragenov și domnului Semcov, care era arhitect și responsabil de statica proiectului, ei l-au convins să facă alt perete subteran la o adâncime de 14 metri, în total compus din 72 piloni. O construcție din beton și armătură, suficient de costisitoare și neplanificată, în valoare de peste 2 milioane lei, efectuarea căreia se termina cu succes. Respectiv după una din vizitele lor politice la ***** împreună cu Oleg Matvei au vizitat și acest obiect. Oleg Matvei a declarat că are mai mulți constructori în oraș și el sub numele lui poate să atragă în construcție finanțarea necesară și el nu va avea nevoie de finanțarea „*****”. Oleg Matvei îi propunea pentru intermedierea lui ca să-l ia ca partener în acest proiect. La următoarea ședință în oficiu „*****”, Sergiu Burlea i-a arătat un deviz de cheltuieli în mărime de 150.000 de euro, care poate fi demonstrat prin corespondențele avute de către Sergiu Burlea de pe adresa lui electronică*****Menționează că, asigurând viitoarele finanțări cu adiționale contracte și contacte, printre care unul din contractele principale era cu Tudor Colța în valoare de 150.000 EUR, el i-a predat lui Sergiu Burlea relațiile care le deținea cu potențialii investitori cum ar fi rețelele comerciale: Linella, Fourchette, N1, rețele de farmacii GR, Felicia și Orient pe lângă cei peste 20 de investitori. După înțelegerea lor cu Sergiu Burlea, acesta urma să aducă la bun succes proiectul și pentru aceasta el urma să fie remunerat cu trei apartamente în valoare de 100.000 EUR în caz de succes, dar el s-a lansat în politică. Respectiv l-a întrebat pe Sergiu Burlea în prezența lui Matvei Oleg pentru ce are nevoie de 150.000 EUR de la Oleg Matvei, la ce Sergiu Burlea i-a explicat că domnul Colța se reține cu suma de 150.000 euro (având o problemă de sănătate) care urma să fie investită pentru fundament și

primul nivel, iar restul investitorilor vor investi ulterior. Oleg Matvei a declarat, că el e gata să pună această sumă la dispoziție în timp scurt, dar în timp de 3 luni el va încerca să atragă investiții minime de 500.000 euro. Mergând în automobil cu chestiuni politice peste câteva zile, Oleg Matvei l-a telefonat pe vecinul său, Oleg Carauș în prezența sa. În automobilul lui Oleg Matvei erau numai el cu Oleg Matvei. Sergiu Burlea nu era în automobil și nu avea nimic comun cu activitatea sa politică. Respectiv, în prezența sa, Oleg Matvei l-a telefonat pe Oleg Carauș, spunând „Cumătru poți să mă ajuți cu 150.000 de EUR pentru trei luni, am și eu mai mulți constructori dar am nevoie de timp să identific acești bani. Vreau să investesc în proiectul lui Marin, care ți l-am prezentat ca prieten și partener pentru proiectul politic”. Ei deja au avut o întrevedere în curtea lor comună, când a fost invitat la Oleg Matvei acasă și Oleg Carauș știa doar despre invitația care i-a făcut-o de a se implica în proiectul lor politic. Dar la cel moment Oleg Carauș zicea că are un conflict de interese, deoarece îl susține pe Vasile Chirtoacă ca șef, care la rândul său era susținător și finanțator la Partidul Comunist, dar el v-a fi simpatizantul lor și cu ce poate îi va ajuta. Menționează că, discuția telefonică era foarte amabilă, spontană și prietenească, la care Oleg Carauș a zis: „Nu este o problemă cumătru, dar pot numai în dolari”. Tot în această discuție Carauș l-a întrebat pe Matvei când are nevoie de bani, deoarece ziua de lucru se termina și l-a mai întrebat pe Matvei dacă ei îi pot garanta două procente lunar profit. La ce el inculpatul a dat acordul. Oleg Matvei spontan l-a întrebat după discuție, dacă poate să includă un procent și pentru el. Respectiv ei au decis ca suma de 150.000 EUR era echivalentul de 170.000 dolari și care trebuia peste trei luni să fie remunerată, inclusiv cu 3% lunar, ceea ce însemna 15.100 de dolari în sumă rotundă de 185.000 dolari. După această discuție telefonică cu Carauș și Matvei, conform agendei politice ei s-au inclus din nou în ședințe cu zeci de oameni, care aveau loc în raioanele Republicii Moldova. A doua zi Oleg Matvei l-a telefonat și l-a întrebat unde este, el era în centru. Prin urmare la scurt timp mai târziu ei s-au întâlnit la „Leogrand” în holul hotelului unde l-a invitat și pe Sergiu Burlea. Matvei Oleg îi declara că banii sunt la el în portbagaj și cum poate să îi transmită în numerar. La ce el i-a dat răspuns, că el nu primește bani în numerar pentru proiectul din *****. Toți investitorii transferă ori depun banii direct pe contul bancar pentru asigurarea transparenței, și pentru el aceasta va fi la fel necesar. A insistat ca acești bani să fie puși personal de el așa cum și a procedat cu toți investitorii, la filiala centrală de la

„*****” de pe str.Bănulescu Bodoni. Oleg Matvei a dat acordul și el i-a dat indicații lui Burlea să se ducă în oficiu și să pregătească un acord între „*****” și Oleg Matvei sau Oleg Carauș. Oleg Matvei a zis că el va semna contractul. Sergiu Burlea auzind toate aceste indicații a plecat în oficiu pe strada *****, iar el cu Oleg Matvei s-au deplasat la „*****”. Ajungând la „*****”, conform legislației Republicii Moldova, banii puteau să fie depuși doar în lei, și menționează că procuratura nu a atras atenția că, pentru schimb de bani apar costuri. Fiind deja în filială, Matvei Oleg, l-a întrebat că dacă în cazul în care peste trei luni ei se rețin, vor avea bani să îi dea lui Carauș Oleg măcar procentele lunare, și că și lui îi trebuie într-o lună procentul său. Având încredere totală în Matvei Oleg, unde relația era mai nu frățească, fără ca să se gândească mult i-a spus că Sergiu Burlea nu are nevoie de toți acești bani și să retragă procentele de 15.000 dolari din 170.000 pe care le avea la dispoziție, iar lui Oleg Carauș să-i dea în avans ca garanție pentru procente 10.000 iar 5.000 să-i rețină în avans pentru costurile sale. Invocă că, Matvei Oleg a intrat singur în casa de schimb, acest fapt poate fi confirmat de cel puțin cinci lucrătoare de la sediu, din ele era conducătoarea echipei doamna Lucia și doamna Svetlana colega ei. Matvei Oleg, a schimbat banii singur din numerar dolari în numerar lei și a depus suma în lei pe contul „Fiera Group”. Suma totală de lei depusă era echivalentul de 154.200 de dolari, dar trebuia să fie 155.000 dolari, 800 de dolari erau costurile pentru schimbul banilor și este sigur că bonurile din bancă pot fi cu siguranță ridicate din arhivă. La momentul dat „*****” este administrată de lichidatori și de administratori de insolabilitate și toată arhiva este păstrată, din ceea ce cunoaște. Ca urmare, procuratura putea să verifice aceste tranzacții la fel cum au verificat și conturile lui, ca să vadă că aceste costuri de 800 dolari au fost predispuși pentru costurile pentru schimbul banilor și de aici și apare suma în recipisă de 30.800 dolari. În realitate acești bani el nu i-a primit de la Matvei Oleg. În realitate această sumă a fost profitul care trebuia să-i împartă Matvei cu Carauș peste trei luni. Revenind în oficiu, Burlea Sergiu a pregătit un contract de împrumut în valoare de 185.000 dolari, și apărea întrebarea cu diferența dintre bani depuși real de Matvei Oleg în mărime de 154.200 și 185.000 dolari care urmau să fie rambursați peste trei luni. Matvei Oleg a întrebat cum vor proceda cu suma de 30.800 și el l-a întrebat pe Oleg Matvei ce propuneri are, la ce el a spus că are încredere totală și nu are nevoie de acte adiționale, dar el are nevoie de o recipisă ca confirmare pentru a justifica lui Oleg Carauș, și l-a rugat dacă

poate să scrie o recipisă. Fără multe gândiri, neștiind viitorul lor comun, a dat acordul, totodată vroia și el să-i demonstreze adițional încrederea sa totală în Matvei Oleg și a scris această recipisă. Ce a făcut cu prima sumă de 15.000 de dolari Oleg Matvei, el nu cunoaște, dar din ședința de judecată unde a fost audiat Carauș Oleg, a înțeles că Carauș Oleg nu a primit nici un ban de la Matvei Oleg. Toate aceste momente erau făcute pe o încredere totală, unde nici în cea mai rea imaginație nu a putut să creadă ce scopuri la final va avea Matvei Oleg și cum el va manipula cronologia acțiunilor lor. A mai declarat inculpatul că, el era prea ocupat cu agenda sa și cu activitatea politică, cu vizitele sale prin Republica Moldova. Pentru el această tranzacție era o formalitate. Declară că, Matvei Oleg împreună cu toți martorii săi și în deosebi cu Burlea Sergiu mint cinic declarând că el a primit suma de 30.800 de dolari. El nici odată nu a negat faptul, că recunoaște investiția lui Oleg Matvei în mărime totală de 185.000 dolari, nici la momentul reținerii pe 72 ore, nici în momentul celor 3 audieri, nici la momentul confruntării și nici în prezent. În lumea de afaceri este normal și evident că acel care face investiții să fie remunerat și procentele de 30.800 dolari le-a recunoscut ca o investiție a lui Matvei și trebuiau remunerate din viitoarele venituri și din punct de vedere de afaceri nu a văzut nici o problemă la acel moment. A spus acest adevăr, chiar dacă nu are toate probele, inclusiv anchetatorului și a specificat ce este cu suma de 30.800 dolari, respectiv nu poate recunoaște învinuirea și nici odată nu s-a eschivat în calitate de administrator de a rambursa această sumă de 30.800 de dolari lui Matvei Oleg, ba din contra lui Matvei Oleg mereu i-a garantat investiția totală de 185.000 dolari cu documente din punct de vedere juridic și nu este nevoie de studii economice pentru a înțelege acest fapt. Ba mai mult ca aceasta el a asigurat investiția lui Matvei Oleg, cu contractul de investiții în valoare de 211.000 dolari și care include procente adiționale de profit pentru Matvei, în valoare de 26.000 dolari. După semnarea acordului Matvei în prezența sa i-a spus lui Burlea Sergiu ca să-l lase în pace pe el, inculpatul, deoarece el are nevoie să se concentreze asupra partidului, dar el cu Burlea Sergiu vor construi. Fiind înflăcărați ambii de așa relații de încredere pe de o parte și succesul în activitatea partidului pe de altă parte ei s-au concentrat din nou în construcția organizațiilor teritoriale și el l-a lăsat pe Burlea să își onoreze obligațiunile față de el. Faptul că Matvei Oleg a investit această sumă de bani în construcția complexului locativ se demonstrează cert și prin: Contractul de investiție din 17.03.2017,

încheiat între Compania SRL „*****” în calitate de executor și Matvei Oleg, în calitate de investitor, cu prețul contractului de 211 000 dolari SUA; Acordului suplimentar la contractul de împrumut din 17.03.2014 datat cu data de 15.02.2015 prin care părțile SRL „*****” și Matvei Oleg au modificat condițiile pct.1.1 a contractului de împrumut din 17.03.2014, Acordul privind stingerea reciprocă a obligațiilor contractuale financiare din 31.05.2015 prin acordarea spațiului în metri pătrați în clădirea de la ***** contra sumei de 211000 dolari SUA; Acordului privind stingerea reciprocă a obligațiilor contractuale financiare opuse prin compensare nr.1 din 31.05.2015 de substituirea contractului de împrumut din 17.03.2014, încheiat între ***** reprezentată de Marin Livadaru pe de o parte și Oleg Matvei, conform pct. 2.1. a Acordului părțile au convenit că obiectul acordului constituie acordul părților privind stingerea reciprocă a obligațiilor contractuale financiare opuse prin compensare conform art.651 Cod civil, după cum urmează: a) creanța lui Matvei Oleg în sumă de 211 000 dolari SUA, conform contractului de împrumut din 17.03.2013 se trece la stingerea obligației lui Matvei Oleg în sumă de 211 000 dolari SUA conform Contractului de investiții seria ***** , care din acest moment se consideră achitat integral; b) astfel obligația SRL „*****” în sumă de 211 000 dolari SUA conform contractului de împrumut din 17.03.2013 se stinge prin asumarea obligației față de Matvei Oleg sub formă de imobil în valoare de 211 000 dolari SUA Contractului de investiții seria *****; Cerere de notare a drepturilor de creanță din 09.03.2017; Lista investitorilor în complexul comercial-rezidențial ***** ***** din str. ***** care confirmă cu certitudine faptul că Matvei Oleg este în lista investitorilor cu suma de 211 000 dolari SUA și Livadaru Marin investitor cu terenul de 5 ari în sumă de 200 000 dolari SUA; Tabelul definitiv al creanțelor creditorilor din 05.11.2018 prin care se confirmă cu certitudine faptul că Matvei Oleg este în lista creditorilor garantați cu creanța în sumă de 211 000 doari SUA, suma creanței garantate admisă de administratorul insolvenței Panciuc Adrian fiind 3 087 021 lei, iar temeiul apariției creanțelor este indicat direct Contractul de investiții din 17.03.2014, Recipisa din 17.03.2014, acordul din 31.05.2015. Procesul-verbal al adunării investitorilor persoane fizice și juridice la edificarea complexului locativ – comercial din str. M. Hîncu 154, or.***** nr.20/5 din 20.05.2017, din care rezultă cert că Matvei Oleg participa activ la adunări în calitate de investitor, fiind chiar președinte al ședinței, semnând acest proces-verbal; Procesul-verbal al adunării investitorilor persoane

fizice și juridice la edificarea complexului locativ – comercial din str.***** or.***** nr.16/12 din 16.12.2017, din care rezultă cert că Matvei Oleg participa activ la adunări în calitate de investitor, chiar a preluat terenul și proiectul de construcții din str. M. Hîncu 154, or. *****; Procesul-verbal nr.1 al ședinței investitorilor și creditorilor ***** din 24.01.2018, prin care se confirmă cert că Matvei Oleg a participat ca creditor; din convorbirea prin intermediul mesajelor între Livadaru Marin și Matvei Oleg la data de 20.12.2017, în care Matvei Oleg expune condițiile de preluare a terenurilor destinate pentru construcții și proiectul de construcții din str.***** or.*****. Indică că, pe Sergiu Burlea l-a cunoscut printr-un interviu după un anunț de angajare la mijlocul anului 2011, căruia i-a oferit o lună de testare în calitate de jurist în cadrul companiei „*****” SRL. După prima lună de testare a decis să se despartă de Sergiu Burlea deoarece competența lui nu corespundea cerințelor sale, dar văzând insistența rugămintelor lui și problemele lui private, i-a oferit să activeze în calitate de asistent și să învețe mai întâi, iar potențialul să fie remunerat cu 10% din profitul său în caz de succes. Totodată, Sergiu Burlea aproape în fiecare lună se adresa la el cu rugămintea să-i împrumute bani în avans din viitoarele profituri pe care le planificau. Respectiv timp de un an, aproape lunar el îi împrumuta mii de lei. După un an de activitate, la sfârșitul anului 2012, Sergiu Burlea l-a rugat să-i încredințeze conducerea proiectului din ***** contra la 3 apartamente din viitorul bun imobil - echivalentul la 100 mii EUR. Când a preluat de la Asaftei proiectul în aprilie 2013, el a acceptat această propunere văzând motivația și loialitatea lui pe care o simpatiza la acel moment. Cu Sergiu Burlea se află începând cu anul 2016 în relații deosebit de ostile, deoarece el prin înșelăciune i-a furat active în valoare de peste 1 milion de lei. Comunică că, în perioada anilor 2014-2016 Sergiu Burlea folosindu-se de încrederea sa, se afla în posesia cotelor de 20% în compania „*****” SRL și 51% în compania „*****” SRL, care de facto îi aparțineau lui, deoarece în această perioadă el zilnic era confruntat cu diferite propuneri de la oameni noi în partid, una dintre ele era de la o persoană nouă ***** Valeriu care avea datorii mari într-o societate comercială față de alți parteneri. Domnul ***** i-a spus că în raionul Glodeni va organiza o organizație teritorială pentru partid și l-a rugat să-l ajute cu un împrumut de bani contra unui gaj în formă de 51 procente din societatea sa. Respectiv Matvei Oleg a auzit această propunere. El deseori era lângă el și i-a recomandat să nu scrie cota de 51% după sine dar să le scrie pe Sergiu Burlea

deoarece era persoana sa de încredere, argumentând că în caz că cu el se va întâmpla ceva ca conducător de partid să nu îi fie luate proprietățile, inclusiv cota de 51% din compania „*****” SRL. L-a mulțumit pe Matvei pentru această îndrumare și i-a dat indicații lui Burlea să înregistreze notarial aceste 51% pe numele lui, respectiv el a achitat toate datoriile din propriile surse în valoare aproximativ de 200.000 lei, datoriile lui ***** Valeriu, ale companiei ***** SRL, pentru a scoate activul principal de sub pericol și anume „*****” cu o valoare totală de peste 2.000.000 lei. Când relațiile sale în Partid cu Matvei au început să degradeze în perioada anului 2016, Burlea a intrat în căldășie cu Matvei unde Burlea a refuzat să-i întoarcă cota de 51% folosindu-se de faptul că cota care îi aparținea era înregistrată pe numele lui și Matvei îl acoperea în fața organelor de urmărire penale, care la rândul său îl urmăreau penal pe Burlea. Este convins că anume pentru aceste servicii, Burlea a dat acordul să-l ajute pe Matvei în crimă față de el. Ceva mai târziu, întâmplător a aflat de la alți oameni de afaceri cărora ***** Valeriu le datora bani, că Burlea i-a vândut înapoi această cotă de 51% lui ***** Valeriu pentru un preț semnificativ diminuat de 40.000 lei, iar el inculpatul respectiv a fost nevoit să constate faptul că a fost delapidat de 51 procente din întreprinderea „*****” SRL cu o valoare de peste 2.000.000 lei. Aflând acest lucru a rămas total derutat de comportamentul lui Burlea, căruia îi dădea împrumuturi lunare în mii de lei din cauză că avea milă de relațiile lui cu mama sa și prietena lui de la Kiev. În pofida faptului că el avea obligația să lucreze numai în baza comisioanelor din profitul planificat, el nici odată nu i-a refuzat să-l ajute când avea posibilitate. El vedea că nu are competența necesară, dar îl ierta și îl trata în perioada de 5 ani de colaborare 2011-2016 ca un tânăr căruia i-a dat o șansă în viață. Azi nu-i vine a crede în ce „personaj cinic” s-a transformat sub acoperirea și protecția lui Matvei. Subliniază că, toate cele expuse pot fi confirmate de declarațiile lui Burlea și ***** în dosarul penal clasat a lui Burlea din 2015/2016 la Inspectoratul de Poliție Buiucani. Declară că, Burlea Sergiu minte declarând că a asistat la primirea sumei de 30.800 dolari în numerar de către inculpat de la Oleg Matvei. Deoarece din anul 2016 se află în relații ostile cu Burlea Serghei, solicită instanței să atragă atenția la conflictul de interese a acestuia în calitate de martor. Referitor martorul Ion Varaniță, comunică că, acesta minte. Cu acesta la fel se află în relații ostile din anul 2016, deoarece el prin înșelăciune și folosindu-se de încredea lui, în anul 2016, în calitate de membru *****, primind de la el acces în

oficiul partidului de pe str.*****, a furat din casa partidului, cotizațiile membrilor, în valoare de aproximativ 10 mii lei. Invocă că, acesta poate fi confirmat de către membrii ***** și reprezentanții serviciului de securitate BC Le Roi și de Oleg Matvei și Ion Varaniță minte depunând denunțuri false împotriva lui. Deoarece din anul 2016 se află în relații ostile cu Ion Varaniță, solicită instanței să atragă atenția la conflictul de interese a acestuia în calitate de martor. Mai explică inculpatul că, luând în considerație Raportul de Audit prezentat instanței de judecată, care demonstrează administrarea sumei de 185.000 dolari în conformitate cu acordul de împrumut din 17.03.2014, respinge toate învinuirile făcute de Oleg Matvei în plângerea sa, la fel respinge și toate învinuirile procuraturii prezentate în rechizitoriu. Aduce la cunoștința instanței de judecată, că acordul de împrumut din 17.03.2014 și recipisa din aceeași zi erau nule (nevalabile) la momentul depunerii plângerii din iulie 2017, din punct de vedere juridic, deoarece aceste acte au fost stinse prin semnarea contractului de investiții din 17.03.2014, care confirmă stingerea datoriei sale și a companiei „*****” față de Oleg Matvei. Aceasta se confirmă specific prin „Acordul privind stingere reciprocă a obligațiunilor contractuale financiare opuse prin compensare din 31.05.2015”. Mai invocă că aceste acte și acest fapt a fost mușamalizat de Oleg Matvei la momentul depunerii plângerii, și la fel a fost neglijat de organele de urmărire penală. Declară că, adevăratul motiv de ceartă între el și Oleg Matvei și depunerii plângerii este că, în luna iunie 2014, în cadrul Congresului de Constituire al *****, el și Oleg Matvei au candidat la funcția de Președinte *****. Cu majoritatea voturilor peste 80%, el a fost votat și ales în această funcție pentru un termen de 4 ani, această informație fiind publică. Dar conform inițiativelor sale legate de promovarea sistemului de rotație în funcțiile cheie de conducere în instituțiile de stat, el a vrut să dea un exemplu pentru colegii din Partid și pentru alte Partide, declarând la acest congres, că deoarece Rotația este un element important în programul ***** și împreună cu el a candidat și Oleg Matvei, el după primul an de activitate va demisiona în favoarea lui, ceea ce și a făcut. În anul 2015 ei au decis să participe activ la protestele publice împotriva Guvernării și au boicotat Alegerile Locale din 2015. Prin urmare mulți din membrii partidului au devenit membri la alte partide. Unii colegi în general au încetat activitatea, dar unii din colegi au început să încalce obligațiunile statutare de promovare a ideologiei Social-Democratice Europene și cu regret Oleg Matvei era printre aceste persoane.

Acest fapt l-a întristat în deosebi, deoarece anume el l-a promovat în funcția de Președinte ***** după demisionarea sa pe care a anunțat-o încă în august 2015 așa cum a promis. După doi ani de eforturi comune depuse în procesul de organizare a partidului *****, la solicitarea și chiar insistența lui Oleg Matvei în luna septembrie 2016, ei au organizat un Congres Extraordinar pentru a-l alege fără concurență pe Oleg Matvei oficial în calitate de Președinte, deoarece el nu vroia să îndeplinească această funcție în calitate de interimat. Dar Ministerul Justiției nu a recunoscut deciziile acestui Congres deoarece lipseau procesele verbale a organizațiilor teritoriale așa cum era prevăzut de statutul *****. Ulterior, fiind surprins de propunerea lui Oleg Matvei la ședința Biroului Politic din octombrie 2016, de a falsifica cu data din urmă aceste procese verbale, el a refuzat categoric și a apelat la colegi să pună la vot propunerea sa de a anula rezultatele Congresului din septembrie 2016 și a depune eforturi pentru organizarea Organizațiilor Teritoriale practic de la zero. Totodată a criticat public comportamentul și propunerile lui Oleg Matvei și a exprimat dezamăgirea sa în candidatura lui Oleg Matvei. Respectiv Oleg Matvei fiind revoltat de aceste acțiuni, din acest moment a început să neglijeze angajamentele sale, neachitând restanțele lui de cotizații din august 2016 și nu mai participa la activitatea *****, chiar o sabota. Totodată mai mulți colegi îi comunicau despre acțiunile lui Matvei care prin spate îl denigra și sabota procesul nou de restructurare a organizațiilor teritoriale. La fel era informat de mai mulți investitori din ***** că Oleg Matvei îl bârfește prin spate, punând la îndoială investițiile sale. Prin lunile noiembrie 2016 și februarie 2017 această situație a devenit insuportabilă și el a insistat la prezența lui Oleg Matvei la una din ședințele ordinare ale Biroului Politic ***** pentru a clarifica statutul lui Oleg Matvei. El a cerut mai întâi să se perfecteze actele lor din ***** pentru a justifica în fața lui Vladimir Tonu investiția lui în proiectul din *****, deoarece Vladimir Tonu era gata să construiască acest proiect. Au apelat la juristul Oleg Popovici, care i-a ajutat și a pregătit ambele contracte care reglementau investiția lui Oleg Matvei în proiectul din *****. Apoi Oleg Matvei s-a prezentat la ședința următoare cu declarații, că își cere scuze de restanțele de cotizații și lipsa lui în activitatea ***** aproape de 4 luni cu rugămintea să fie susținut din nou la alegerile președinției *****. Deoarece colegii au fost curioși de motivul lipsei de activitate în partid, Oleg Matvei a motivat că inculpatul are o datorie față de el și el se afla într-o incertitudine, subliniind că deoarece el respectă eforturile

inculpatului depuse pentru fondarea ***** și au fost înlăturate problemele dintre el și inculpat la *****, el a revenit în Partid. Totodată el a mai declarat că a găsit finanțarea necesară pentru ***** și costurile de oficiu în viitor inclusiv salariile secretarului vor fi achitate de el personal. La întrebările colegilor, din ce surse el va finanța Partidul în calitate de Președinte el a refuzat să răspundă argumentând că aceste sunt chestiunile lui personale. Prin aceste declarații Oleg Matvei a complicat relațiile dintre ei și mai mult și desigur el fiind indignat de nedreptatea și de aruncarea umbrei asupra imaginii sale în calitate de conducător în fața colegilor, a intervenit cu o critică dură ceea ce a adus la o degradare emoțională în dezbaterile lor în fața colegilor. În așa condiții el desigur a anunțat public, că atâta timp cât este membru al biroului politic și conform regulamentului statutar mai având aproape un an și jumătate de președinție în fruntea *****, va depune toate eforturile ca Oleg Matvei să nu fie ales în calitate de Președinte. A mai trecut ceva timp și Oleg Matvei l-a contactat la telefon și prin o adresare foarte amicală l-a rugat să revină la prietenia lor, invitându-l la hotelul „Jolly Alon”. A acceptat această invitație în speranță că Oleg Matvei va recunoaște comportamentul său neadecvat în cadrul partidului din perioada 2016/2017 față de el și va reveni din nou la activitatea politică așa cum l-a cunoscut în 2013/2015. Dar cu regret la această întrunire Oleg Matvei a încercat să-l corupă, propunând 500.000 EUR pentru proiectul din ***** și 500.000 EUR pentru dezvoltarea ***** de la „careva persoane” din cercul lui de relații cu condiția că el se va retrage de la Președinția ***** în favoarea lui și temporar se va retrage din biroul politic, motivând că aceste sunt condițiile de la finanțatorii lui. Fiind din nou descurajat de comportamentul lui Oleg Matvei, i-a reproșat că nu poate accepta așa gen de oferte și știind de relațiile lui de prietenie cu Dorin Damir și Alexandru Jizdan l-a rugat să-i spună cinstit cine sunt finanțatorii lui. Oleg Matvei a refuzat să-i răspundă, argumentând că e mai bine pentru el să nu știe. Înțelegând că aceasta este ultima „picătură de răbdare” în relațiile lor politice și de prietenie, el s-a ridicat rugându-l pe Oleg Matvei să se prezinte la următoarea ședință de Partid și singur să le spună colegilor despre această ofertă, în caz contrar o va face el. La aceasta Oleg Matvei i-a răspuns că el nu mai poate da înapoi și va fi nevoit să meargă împotriva lui, „ca tancul”. Fiind indignat de așa amenințări i-a spus că este chiar curios să vadă ce înseamnă „ca tancul”. Ulterior a fost supus șantajului, mai multor denigrări și presiuni în Partid și în *****, în cadrul ***** să cedeze postul de președinte pe de o parte și să cedeze proiectul

din ***** pe de altă parte. Prin urmare de-abia în noiembrie 2017, la momentul reținerii și-a dat seama ce înseamnă cu adevărat în perceperea lui Oleg Matvei „ca tancul”. Atrage atenția că, în procesul-verbal semnat de către Victor Popozoglo, la începutul investigațiilor și înaintea pornirii procesului de urmărire penală, se indică că el a retras din contul companiei „*****” o sumă de peste 200 mii lei, pe care nu a putut s-o justifice, însă declară că aceasta este un fals. În primul rând el nu a fost invitat nici odată pentru a da explicații. În al doilea rând ridicarea banilor în numerar pentru cheltuieli gospodărești este o practică aproape săptămânală în activitatea societăților cu răspundere limitată. Prin acest proces-verbal, ofițerul de investigații Victor Popozoglo dă dovadă de incompetență și neglijență în serviciu ori conștient și-a permis declararea unui fals având misiunea de a iniția prin aceste acțiuni fabricarea și deschiderea dosarului penal cu orice preț și anume a sumei inventate de peste 200.000 lei pentru a îndeplini condițiile art.190 alin.(5) din CP. Relevă că, ofițerul superior, Igor Grosu, în ziua reținerii, la el acasă, în cadrul acțiunilor de percheziție precum și ulterior în oficiul său, a fost de el personal informat că este cazul unei răzbunări ale lui Oleg Matvei fiind motivat politic și organele de urmărire se fac compliciti dacă ignorează acest fapt și declarația Secretarului General al ***** Sergiu Cîrja, care în prezența lui Igor Grosu ofițer superior și Victor Popozoglo declară că a venit în oficiul Partidului la indicația lui Oleg Matvei pentru a prelua actele și ștampila ***** , deoarece el va fi arestat. La întrebarea sa adresată acestor ofițeri de unde Matvei știa de reținerea sa în această zi, a primit o tăcere. Tot în acest moment el a prezentat contractul de investiții din 17 martie 2014 și acordul care confirma stingerea împrumutului și care a fost mușamalizat de Oleg Matvei la momentul depunerii plângerii. Procurorul Valeriu Sîrbu a fost mirat a doua zi de reținere în cadrul audierii sale de existența contractului de investiții cerând explicații de la Igor Grosu și cerând prezentarea acestor probe. După toate acestea Contractul de Investiții din 17 martie 2014 și Acordul de confirmare a stingerii datoriei din 31 mai 2015 apar în dosar de-abia în 2018 în baza unui proces-verbal semnat de Oleg Matvei care ulterior a depus aceste acte și nu se confirmă că anume el pentru prima oară a atras atenția ofițerilor sus menționați și atenția procurorului de existența acestor acte și relațiilor sale civile cu Oleg Matvei. După eliberarea sa, împreună cu avocata Natalia Moloșag, a insistat ca dosarul să fie transmis în judecată, văzând tergiversarea procesului de urmărire penală. Inculpatul consideră că, în urma declarațiilor și probelor

prezentate, precum și declarațiilor martorilor apărării, Tatiana Agapi, Leonid Caragenov, Alexandr Blașiuc, Nicolai Trincanu și Victor Șelin, s-a demonstrat în fața instanței lipsa infracțiunii imputate lui și anume Acordul de împrumut din 17.03.2014 împreună cu recipisa semnată de el, care erau prezentate de Oleg Matvei în calitate de „probe” la momentul depunerii plângerii, erau stinse și nu aveau nici o putere de-jure și de-facto. Aceasta s-a demonstrat prin probele depuse de el prin prezentarea Contractului de investiții din 17.03.2014 și Acordului de stingere a obligațiunilor din 31.05.2015. Nevinovăția sa se mai confirmă și prin Raportul de Audit pregătit de Auditorul licențiat Tatiana Agapi și declarațiile ei în calitate de martor, care demonstrează administrarea de către el a investițiilor lui Oleg Matvei în conformitate cu Acordul de împrumut din 17.03.2014. Totodată, martorul Leonid Karagenov a confirmat prin declarațiile sale eficiența economică a proiectului din ***** și integritatea sa în administrarea proiectului. Martorii Alexandr Blașiuc, Nicolai Trincanu și Victor Selin au confirmat prin declarațiile lor, că scopul adevărat a lui Oleg Matvei, prin inițierea acestui dosar penal și șantaj de a-l lipsi de libertate, era preluarea conducerii a ***** și a-l lipsi de proprietatea sa din *****. În opinia sa, 3 obstacole primare au împiedicat implementarea proiectului de la ***** până în prezent și anume: neîndeplinirea angajamentelor contractuale de către „*****” SRL față de „*****” SRL, falimentarea „*****” și criza bancară în RM din 2014-2016, legate de furtul miliardului, utilizarea circumstanțelor legate de primele două obstacole de către Oleg Matvei în interesul său personal în defavoarea lui și a investitorilor din ***** , folosindu-se de serviciile complicilor săi din organele de urmărire penală și martorilor săi. Este convins că Oleg Matvei, fiind motivat de emoții de răzbunare în cadrul ***** și folosind relațiile lui de prietenie cu Ministrul de Interne Alexandr Jizdan și Dorin Damir, a decis să-l șantajeze cu „fabricarea unui dosar penal” urmărind în primul rând scopul preluării conducerii Partidului ***** pe de o parte și preluării afacerii lui din ***** pe de altă parte în al doilea rând, fiind încrezut că acest dosar nu va ajunge în judecată. Prin aceasta lui i s-au adus mai multe prejudicii, cum ar fi: pierderea investiției sale personale în ***** în valoare de 253.000 EUR, din cauza forțării și șantajului prin acest dosar penal, să inițieze procesul de insolabilitate. Pierderea profitului net planificat din comercializarea proiectului din ***** în valoare minimă de 1.450.000 EUR, din cauza pierderii controlului asupra companiei sale „*****” SRL în cadrul procesului de insolabilitate pe

care a fost forțat să-l inițieze în anul 2018. Prejudiciu imaginii sale ca om de afaceri în RM în fața potențialilor investitori, băncilor și oamenilor de afaceri din RM, pe care rămâne încă de estimat. Prejudiciu material, legat de procesul de judecată cum ar fi serviciile avocaților, deplasările din Germania în RM pentru participarea obligatorie la procesul de judecată pe care este în valoare de 15.000 EUR, până în prezent. Prejudiciu cauzat imaginii sale în fața colegilor de Partid și potențialului electorat și respectiv blocarea procesului de dezvoltare a ***** în care a investit aproape 10 ani din viața sa în perioada 2010-2019, care la fel rămâne de estimat. Prejudiciu moral lui personal, părinților săi, fiicelor sale Anna și Alexandra și altor membri de familie și mai presus de toate, din cauza acțiunilor lui Oleg Matvei din 2017, îndreptate împotriva sa, în ultimii 5 ani este în situații permanent de stres, care în opinia medicilor, au provocat boala numită Leucemia Cronică CML de care este în prezent afectat. Această boală îi supune viața în mare pericol consumând zilnic energia sa și costuri materiale pentru tratamentele zilnice, care începând cu luna iunie 2021 consumă mii de EUR lunar. Fără aceste terapii, respectiv costuri, viața sa, este zilnic în pericol. Consecințele acestei boli sunt pentru el imposibil de estimat. Solicită pronunțarea Sentinței de achitare. La întrebarea procurorului, inculpatul a explicat că, starea financiară la momentul încheierii contractului de împrumut cu partea vătămată era una bună, el ca administrator, fiind antreprenor cu experiență de 25 ani având întreprinderi în Germania și Republica Moldova avea diferite surse de venit, la momentul când l-a cunoscut pe Oleg Matvei a pus deoparte 250.000 lei pentru activitatea sa politică. Antreprenorii nu au sursă permanentă de venit. Indică că, erau contracte semnate cu peste 20 investitori care urmau să investească peste 300.000 EUR și paralel ducea tratative cu ***** ca să vină cu o investiție în acest proiect. La momentul când a fost încheiat contractul cu partea vătămată, bunul gătat era vândut de către el, și datoriile față de bancă erau achitate. Personal ca persoană fizică avea doar datorie față de sora sa.

În cadrul ședinței de judecată au fost cercetate următoarele probe:

4. *Declarațiile părții vătămate Matvei Oleg*, care în ședința de judecată a comunicat că, pe inculpatul Livadaru Marin, îl cunoaște aproximativ din toamna anului 2013, prin intermediul unei persoane, pe nume Victor Ostap. După o

perioadă, el s-a împrietenit cu Livadaru Marin și au avut discuții cu referire la situația politică din țară și au hotărât să formeze un partid politic nou. Au format partidul și au lucrat cot la cot. Tot în această perioadă, a aflat despre proiectul din or.*****, care trebuia să fie construit, la care nu o dată a discutat despre acest proiect cu Livadaru Marin. Livadaru Marin a zis că are nevoie de o sumă de bani pentru a da start proiectului, din cauza unui motiv pus din partea băncii, iar ca urmare trebuia să crediteze acest obiect, deoarece era unul costisitor și ulterior el avea nevoie de o sumă de bani. Invocă că, a încercat să aducă niște investitori, dar aceștia au refuzat să investească în acest proiect și între ei a avut loc o discuție ca el să-i împrumute lui Livadaru Marin suma de 185.000 dolari. Această sumă era necesară pentru scoatere sechestrelor aplicate și începerea lucrărilor de construcție. Comunică că, nu deținea această sumă de bani și a împrumutat-o de la un prieten, cumătru de familie, Oleg Carauș, pe care ulterior i-a împrumutat-o lui Livadaru Marin pe un termen de 3 luni, printr-un contract de împrumut. Acest termen a fost întocmit la data de 14 martie, până aproximativ în luna mai. Livadaru Marin era administrator și fondator al companiei „*****” SRL. Explică că, din suma de 185.000 dolari, 154.000 dolari au fost depuși de către el pe cont, iar suma de 30.800 dolari au fost luați în numerar, ulterior nu au activat mai departe. Livadaru Marin a început activitățile pe care și le-a obligat la *****, aceasta a fost un contract de împrumut al persoanei fizice Oleg Matvei cu Livadaru Marin. După ce a trecut termenul de 3 luni, Livadaru Marin nu a putut să-și onoreze obligațiunile față de el. Adresându-se la Livadaru Marin cu această întrebare, el invoca diferite motive, dar continuau să activeze împreună, deși el era sub presiune față de persoana de la care a împrumutat acea sumă de bani. În toamnă, lucrările s-au stopat. Livadaru Marin avea un asistent din compania „*****” SRL, pe nume Sergiu Burlea. Ultimul a fost martor când el i-a dat lui Livadaru Marin suma de bani. Într-o zi, Sergiu Burlea, l-a telefonat personal pentru a avea o întrevedere, în cadrul căreia Sergiu Burlea, i-a adus la cunoștință că, nu toți banii împrumutați lui Livadaru Marin, au fost investiți conform înțelegerii pe care au avut-o și că el, Sergiu Burlea, a ridicat documentele bancare și a constatat că s-a extras o sumă în mărime de 60 și ceva mii de euro, ca extrasuri bancare. Sergiu Burlea, ca asistent, nu înțelegea de ce s-au stopat activitățile. Tot, Sergiu Burlea i-a explicat că există o problemă financiară între Livadaru Marin și sora lui, Lucia Gogosova, în urma vânzării casei comune familiale și el știe că o parte din

bani au fost scoși de pe cont în mărime de 60 și ceva mii de euro. Se presupune că o parte din acești bani, Livadaru Marin i-a transmis surorii sale, Lucia. Declară că, atunci când a aflat despre acest caz, s-a întâlnit cu Livadaru Marin și între ei a avut loc ceartă, aceasta fiind în anul 2015. Ei au convenit ca datoria să fie achitată pe parcursul anului 2015. Livadaru Marin, a recunoscut că are o datorie față de soră și are o obligațiune, astfel au stabilit că acesta se va achita integral din luna februarie 2015, pe parcursul anului 2015, însă această situație nu s-a sfârșit nici în anul 2015 și nici în anul 2016. Din acest motiv, relațiile dintre ei au devenit tensionate. Livadaru Marin spunea că o să dea compania în insolabilitate, că acest proiect are datorii de peste un milion și două sute mii de euro, fiind datorii luate de la fostul antreprenor. Când Livadaru Marin a încercat să aducă investitori din străinătate, în ianuarie 2017, s-a întocmit un contract de investiții din acel contract de împrumut, la care el, în luna ianuarie-februarie, la înregistrat la Cadastru, în *****, din motiv că în primăvara anului 2017 trebuia să vină un investitor, să realizeze acest obiectiv și conform contractului care a fost întocmit, el urma să primească banii sub formă de metri pătrați, însă acest lucru nu a fost să fie și evident că relația lor s-a stricat. Partea vătămată a mai declarat că, a depus o cerere de insolabilitate și o cerere la poliție, procesul de insolabilitate a început. La întrebarea instanței, a explicat că nu s-a adresat în instanța de judecată, în ordine civilă. Conform rechizitoriului, prejudiciul cauzat este în mărime de 185.000 dolari SUA. La întrebarea procurorului, explică că propunerea din partea inculpatului Livadaru Marin, a parvenit în anul 2013. Din spusele lui, compania lui Livadaru Marin nu avea activitate de construcție, era o companie de consultații. Dreptul de gestionare a banilor o avea doar Livadaru Marin, deoarece el era și fondatorul și administratorul companiei, cu o cotă de aproximativ 75% , iar cota de 25% o deținea un coleg de al său, însă ultimul nu prea participa la activitățile firmei și toată activitatea o ducea Livadaru. Condițiile împrumutului erau că banii din bancă, să fie eliberați prin dublă semnătură. Livadaru Marin îl convingea că nu este nevoie de dublă semnătură, din motiv că banii vor fi întorși. Livadaru i-a explicat că are nevoie de bani în numerar, din motiv că are nevoie să facă niște achitări pentru lucrătorii din construcție și ca să nu piardă procentul din bancă, aceasta fiind o practică în construcție. A fost cu Livadaru Marin la fața locului, a văzut șantierul, foștii investitori, a văzut când au fost puse sechestre în mărime de un milion și ceva de lei, aceștia fiind primii pași. Poate spune că, Livadaru Marin făcea două lucruri

concomitent, ridicarea sechestrului și lucrările în șantier, el cunoscând despre acest fapt. După cele spuse de Burlea Sergiu, s-a întâlnit cu sora lui Livadaru Marin, Lucia, care i-a comunicat mai multe aspecte. Reiterează că, cu Livadaru Marin a avut un contract de împrumut pe suma de 185.000 dolari SUA. Suma de 30.000, a fost luată sub recipisă, ca persoană fizică. Ca condiție a acelui contract era ca să-i achite un interes, a fost un contract de împrumut de investiții, fără dobândă. Contractul de investiții s-a făcut în anul 2017, cu doi ani mai târziu, în care a fost stipulat și interesele pe care trebuia să le primească și el. S-a întâlnit cu sora lui Livadaru Marin, Lucia, deoarece a dorit să se convingă dacă există această datorie între Livădaru și sora sa. Sora lui Livadaru Marin, Lucia, a explicat că, era o casă a părinților, iar Livadaru Marin a convins-o că are de făcut niște investiții și are nevoie de bani și să vândă casa, astfel Livadaru Marin avea niște obligațiuni față de sora sa. El s-a indignat, deoarece nu cunoștea despre situația dată, iar datoria a fost restituită de către Livădaru Marin surorii sale. În momentul când Livadaru Marin a întors banii, sora sa a început să se ocupe de activitatea partidului politic. La transmiterea banilor, a fost prezent Sergiu Burlea, acesta era permanent cu Livadaru Marin, lucrând în calitate de asistent în grup. Din anul 2014, proiectul nu a avansat, din motiv că compania s-a achitat și se ocupa doar cu lucrările de întărire a digurilor, nu făcea lucrări în construcții, iar ulterior Livadaru Marin tot a avut careva pretenții față de această companie. Din banii pe care el i-a dat lui Livadaru Marin, s-a investit o sumă de bani pentru aceste lucrări. Indică că, el a venit cu un arhitector pentru lucrările din *****. A avut mai multe discuții cu Livadaru Marin, pentru a restitui acea sumă de bani, fiind atins și moral și psihologic ca să meargă la acest pas. A fost mereu încurajat de către Livadaru Marin, că această investiție, va avea loc și se va dezvolta afacerea lor, iar el îl credea. La întrebarea apărătorului inculpatului, a declarat că cunoaște că la materialele dosarului se află raportul de constatare privind auditul, a făcut cunoștință cu acest raport și concluziile auditului. Este parțial de acord cu aceste concluzii. Nu cunoaște toate detaliile, deoarece a trecut o perioadă de timp, dar ce ține de gestionarea banilor, nu este de acord, din motiv că auditul contabil, nu demonstrează acest fapt și acest audit a fost făcut pe suma de 154.000 dolari, însă suma companiei a fost de 182.000 dolari. Nu ține minte exact ce este indicat în raport, el a făcut cunoștință cu el, trei ani în urmă. Consideră că acest raport nu o să dea nimic, este o analiză generală. Auditul a fost efectuat de către o persoană angajată de Livadaru Marin, nu de el,

și auditul a fost făcut în așa mod după cum au fost prezentate documentele. El nu recunoaște auditul dat ca pe o expertiză la gestionarea banilor companiei „*****”. Nu a solicitat la etapa de urmărire penală să fie efectuată o expertiză contabilă financiară a companiei „*****”. Nu știe ce o să dea acest raport, nu crede că are vreo relevanță. Pretenția sa față de inculpatul Livadaru Marin, este în mărime de 185.000 dolari. Actele juridice sunt actele de împrumut. Contractul de împrumut, a fost semnat în anul 2014 între compania „*****”, administrator Marin Livadaru și persoana fizică Oleg Matvei. Ei au discutat despre gestionarea banilor și conform înțelegerii banii urmau a fi gestionați potrivit condițiilor contractului, strict conform destinației. Explică că, banii erau destinați pentru ridicarea sechestrelor, achitarea serviciilor arhitectului, achitarea serviciilor companiei „*****” care efectua lucrările și din câte își aduce aminte pentru consolidarea terenului. Nu-și aduce aminte dacă contractul său, a fost anexat la dosar. În contract a fost amănunțit descris pentru ce a fost dată această sumă de bani, sumele au fost concret nominalizate. Reiterează că, contractul de împrumut a fost încheiat pe o perioadă de trei luni. Relevă că, cu Livadaru Marin au avut un proiect comun și lucra cu el „umăr la umăr” și vedea toate acțiunile lui Livadaru Marin, dar la expirarea termenului contractului, de trei luni, ridică și sesiza întrebarea cu privire la contractul de împrumut. L-a întrebat pe inculpat cu o lună înainte de a expira contractul de împrumut despre acest contract și între ei au existat discuții cu referire la suma de bani, zilnic. Acesta îi spunea că probabil până în toamnă se va achita cu el, din alte surse bănești. Livadaru Marin aștepta investitor în proiectul din *****, aștepta să fie făcuți primii pași în domeniu și dorea să împrumute această sumă de bani de la niște colegi, prieteni de-ai lui. Despre negocierile dintre „*****” SRL și „*****” pentru acordarea creditului, cunoștea de la Livadaru Marin, deoarece ultimul i-a arătat și o scrisoare de la bancă, pentru ca să-l convingă, însă banca i-a pus inculpatului o condiție. Intrând în esența contractului, partea vătămată declară că, ca condiție din partea băncii era ca să fie o construcție estimată la valoarea de 700.000 euro, după care urma finanțarea din partea băncii. Proiectul comun cu Livadaru Marin a fost partidul politic și nu proiectul din *****. Menționează că, cu Livadaru Marin la bancă nu a fost. A fost pe șantier, fiind interesat ca acest obiect să aibă loc. Între el și inculpat a avut loc o ceartă, în perioada anilor 2014-2015 și a căzut de acord că ultimul se va achita în decursul anului 2015 și va achita suma de bani, în 4 rate. Nu are la el acest acord, însă declară că a fost semnat între el și Livadaru Marin,

dacă nu greșește la semnarea acordului a fost prezent și Sergiu Burlea. Contractul de investiții a fost semnat în anul 2017, la începutul lunii februarie sau martie, nu ține minte exact. Concretizează că, contractul de investiții a fost încheiat din motivul unei cerți, deoarece trecea termenul de prescripție a contractului de împrumut. Contractul era în mărime de 211.000 dolari, fiind un adaus de 10-13%, iar compania urma să înceapă procesul de insolabilitate, existând totuși riscul că nu va primi banii, astfel suma de 211.000 dolari urma să fie achitată în metri pătrați, ca în final să pătimească, fiind nevoit să încheie acest contract. Reiterează că, la contractele încheiate urma să beneficieze de 10-13%., aceasta fiind stipulat în contractul de investiții. Nu a fost impus sau amenințat la încheierea contractului de investiții, acesta a fost întocmit până a depune plângere la procuratură. Explică că, dacă nu a declarat despre contractul de investiție, probabil a fost o omisiune de a sa. Are statut de creditor în procesul de insolabilitate al companiei „*****” SRL și a format o cerere de validare a creanței. Temeiul creanței este de a-și recupera banii din contractul de investiție. Mai declară că el a fost cel care a insistat la încheierea contractului de împrumut și a recipisei. Face parte din comitetul creditorilor „*****” SRL. Cu proiectul de la *****, a făcut cunoștință, în toamna anului 2013, până la încheierea contractului, a făcut cunoștință cu arhitectorul și a fost și la expoziția din Chișinău, unde a văzut mocheta proiectului care trebuia să fie realizat, fiind încântat de acest proiect și că el va fi realizat la *****. A participat la adunarea investitorilor, a persoanelor fizice și juridice, de mai multe ori, pe parcursul a 3-4 ani de zile, participând practic la toate ședințele cu investitorii. Indică că, ca investitori erau ei, iar în anul 2016 a fost găsită o persoană și anume compania „*****”, proprietar Tonu Vladimir, pe care îl cunoaște de mulți ani atât el cât și Livadaru Marin. El a insistat ca Tonu Vladimir să participe la o ședință din ***** , deoarece și el este din *****. La acel moment, Livadaru Marin, a fost acționat în judecată de către domnul Colța, iar Tonu Vladimir nu dorea să investească într-un proiect cu probleme și a întrebat care este suma datoriilor, însă acestea mereu variau. Livadaru Marin a preluat acestui obiect de la o companie cu datorii, astfel „*****” SRL a preluat obiectul ca să-l construiască, aceasta fiind prin anul 2011-2012, Livadaru Marin venind în fața investitorilor și declarând că are cunoscuți pentru a construi acest obiect. Nu cunoaște compania de la care Livadaru Marin a preluat obiectul și nu știe cum Livadaru Marin a făcut cunoștință cu această companie. Ulterior a fost o înțelegere între Livadaru

Marin și Ion Budu, la care Ion Budu a făcut o investiție în mărime de 2.000.000 lei, după care a stopat această investiție, deoarece Livadaru Marin nu și-a onorat obligațiile. Partea vătămată cunoștea că Livadaru Marin a preluat compania, dar nu știa detaliile, ulterior făcând cunoștință cu Ion Budu, încercând soluționarea problemei. Menționează că, nu a avut nici un conflict cu inculpatul ca membri de partid, Livadaru Marin fiind al doilea în congresul partidului, iar el s-a refuzat de acest partid. Relația lor din partid nu s-a reflectat asupra relațiilor economice dintre ei, însă relația economică a reflectat relația din partid, se observa că între ei este un conflict și nu mai sunt aceleași relații. A recunoscut în fața colegilor din partid că între el și Livadaru Marin este un conflict economic. Livadaru Marin era pasionat de activitatea partidului politic și mai puțin de partea economică, între ei fiind mai multe discuții pe această temă, în anul 2017, unde el îi spunea lui Livadaru Marin să se concentreze pe partea economică și nu pe partea partidului, a încercat să soluționeze pe cale amiabilă acest conflict. De proiectul din *****, nu se ocupa nimeni. Era Livadaru Marin și Sergiu Burlea, iar el nu înțelegea ce statut are Sergiu Burlea, de angajat sau coleg a lui Livadaru Marin, deoarece Sergiu Burlea ducea activitatea în schimbul unor anumite beneficii, a unui apartament și remunerare în mărime de 100.000 euro, deoarece el se ocupa de proiect și avea și un acord. Explică că, între Sergiu Burlea și Livadaru Marin era încheiat un contract. Sergiu Burlea și Livadaru Marin la fel se certau între ei, Livadaru Marin spunând că, Burlea nu se ocupă de acest proiect, iar despre acordul dintre ei, cunoaște tot din discuția dintre Sergiu Burlea și Livadaru Marin. Nu a discutat cu Sergiu Burlea separat, despre investițiile de la *****, pe Burlea el îl vedea ca pe un angajat. Declară că, are experiență în domeniul construcției. Pentru Primărie, acest proiect a fost o problemă gravă, Primăria era interesată ca proiectul să se realizeze. A fost un accident din care cauză a fost închis un traseu important, iar construcția era la intersecția a două drumuri. Pentru el și Livadaru Marin era o problemă după anul 2014, din motiv că erau doar 9 ari și 5 ari erau a lui Livadaru ca persoană fizică. Ei au depus o cerere ca să le fie extins teritoriul și au participat și la o licitație care nu a fost achitată nici în prezent 17 ari. Primăria a făcut tot posibilul ca să se realizeze proiectul și le-a comunicat că o să-i ajute la vânzarea acestor apartamente. Ei s-au întâlnit și cu președinți de raion și cu primari ca să realizeze proiectul, pentru realizarea căruia erau nevoie de 6-7 milioane de euro și un investitor care să întoarcă banii și să aibă și el un beneficiu. Datoriile

companiei sunt de 1 milion de euro, compania fiind evaluată la suma de 100.000 euro. La întrebarea inculpatului, partea vătămată a declarat că, regretă că sunt certați, au avut un proiect comun care putea fi dus până la capăt. Nu a renunțat la pretenții. Poziția sa a fost influențată din motiv că în procesul de insolabilitate a devenit creditor de gradul întâi, însă nici până în prezent nu a primit nici o sumă de bani, deși au trecut trei ani de zile. A crezut că o să-și recupereze banii, ceea ce nu s-a întâmplat nici până în ziua de azi. Deși a fost recunoscut creditor de gradul întâi, pretențiile au rămas. Pretențiile au rămas valabile, toți investitorii au pretenții. Nu a avut nici o ceartă cu Livadaru Marin în partid. Nu tindea la activitatea de președinte a partidului, iar Livadaru Marin credea că el dorea acest lucru. Livadaru Marin mereu vorbea cu vocea ridicată, iar el vorbea mereu liniștit. Odată a fost înregistrat acordul Luciei Gogosova și odată fără acordul ei. Între Sergiu Burlea și Livadaru Marin conflictul a apărut în anul 2015, deoarece Livadaru Marin îi reproșa lui Sergiu Burlea că nu aduce investitor în proiectul din *****. A fost inițiativa sa, deoarece varia suma de datorii și a solicitat contractul, probabil atunci era cu Popovici care era investitor la ***** , posibil a fost și Bîtcă. Nu ține minte dacă a fost semnat un acord care reglementa relația contractului de împrumut și a acordului de investiție semnat între el și Livadaru Marin. Recipisa a fost semnată la inițiativa sa, banii au fost dați de către un prieten de-al său, la încredere. La întrebarea apărătorului inculpatului, a declarat că între el și vecinul său nu a fost încheiat vreun act scris despre transmiterea sumei de 185.000. El nu avea așa bani, iar D-nul Carauș i-a dat banii pe încredere și i-a spus că are nevoie de trei zile ca să pregătească această sumă de bani. Discuția cu Carauș a auzit-o și Livadaru Marin care era în automobil. Carauș nu a pus careva condiții pentru suma împrumutată și i-a fost dată fără vreo recipisă. Obligația față de Carauș a rămas, ei sunt în relații bune și el a încercat să-i dea lui Carauș careva imobile pentru a stinge această sumă, însă el a refuzat din motiv că pleacă din țară. Responsabilitatea banilor a fost a sa, din motiv că el a luat banii de la Carauș și a transmis-o lui Livadaru Marin. Prejudiciul de 185.000 sunt banii lui Oleg Carauș, nu sunt ai lui. La întrebarea inculpatului, partea vătămată a declarat că, cunoaște despre faptul că „*****” SRL este în proces de insolabilitate. Cererea de inițiere a procesului de insolabilitate a fost depusă după cererea depusă la organul de urmărire penală. Înainte de a depune plângere la poliție, cunoștea că toate conturile lui Livadaru Marin erau blocate, deoarece d-nul Colța l-a acționat în judecată. Acesta a fost

singura persoană care a întreprins careva acțiuni față de Livadaru Marin, restul investitorilor au așteptat la încredere. Indică că, așteaptă ca banii să fie returnați de la compania „*****” SRL care se află în proces de insolabilitate, deoarece știe că Livadaru Marin nu are posibilitate de a-i returna această sumă de bani. La întrebarea procurorului, explică că, Oleg Carauș l-a întrebat pentru ce sunt destinați banii care i-a împrumutat, deoarece Oleg Carauș avea o părere rea despre inculpat. Când s-a transmis suma de bani în bancă, erau prezinți Livadaru Marin și Sergiu Burlea. Autorul contractului a fost Livadaru Marin. Unul din punctele cheie a contractului de împrumut era ca să gestioneze suma împreună și Livadaru Marin trebuia să le dea dreptul la semnătura dublă al companiei „*****” SRL, pentru gestionarea banilor, însă el nu a primit această dublă semnătură. Contractul nu a fost înregistrat la bancă. Banii au fost depuși la bancă de persoana fizică, Oleg Matvei. Din câte își aduce aminte, până la încheierea contractului, la oficiul companiei, veneau persoane care se interesau de proiect, însă despre situația financiară a companiei nu s-a interesat niciodată și nici nu a știut, din motiv că conducea un partid politic și avea încredere în el. Avea încredere în Livadaru Marin, acesta revenise din Germania și dorea să facă schimbări, el având o atitudine specială. Relevă că, este recunoscut ca creditor pe suma de 185.000, dar nu cunoaște exact, deoarece nu are cu el tabelul. Prima acțiune după primirea banilor a fost ridicarea sechestrului. Livadaru nu și-a onorat nici obligațiunile față de „*****” și Primăria are pretenții față de ei.

5. *Declarațiile martorului Sergiu Burlea*, care fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a comunicat că, îl cunoaște și pe inculpatul Livadaru Marin și pe partea vătămată Oleg Matvei. Este în relații neutre cu ambii. La întrebarea procurorului, martorul a explicat că, cu Livadaru Marin s-au ocupat de un proiect de construcție la ***** care se numea „*****”. El lucra cu Livadaru cu dreptul de parteneri, și dacă afacerea era să fie de succes trebuia să primească o remunerare de 100.000 euro sau echivalent în metri pătrați în acest bloc „*****”. Au atras investiții în compania „*****” și aproximativ în ianuarie-februarie a anului 2014 companiei i s-au terminat resursele. Oleg Matvei a fost unul dintre investitorii acestui proiect. La data de 17 martie 2014 între Oleg Matvei și compania „*****” SRL al cărui administrator era Marin Livadaru s-a încheiat un contract de împrumut condiționat cu destinație, în contract era concret stipulat pentru ce trebuia să fie folosită suma de 185.000 dolari. Livadaru Marin trebuia prin compania „*****” SRL să investească 100 procente din acest

împrumut în proiectul „*****” *****. Contractul a fost întocmit pe un termen de 3 luni, peste 3 luni suma de 185.000 dolari care era fără procente trebuia să fie întoarsă către Oleg Matvei, însă suma dată nu a fost întoarsă. În septembrie 2014 el a solicitat o factură de la „*****” cu rulajul firmei „*****” SRL, după care i-a fost clar că Livadaru Marin, a scos de pe conturile companiei „*****” SRL peste 50.000 euro, în scopuri care nu le cunoaște, în rulaj era indicat „cheltuieli gospodărești”, însă cheltuielile administrative (de oficiu) se efectuau aparte. I-a declarat lui Oleg Matvei, despre faptul că sunt niște scoateri de bani nesanctionate de pe conturile firmei și că Livadaru a scos suma de 30.800 euro cash, din suma de 185.000 dolari, și că nu poate prezenta confirmări pentru ce a cheltuit această sumă de bani, din motiv că banii au fost scoși nesanctionat, construcția obiectului a încetat totalmente. Relevă că, a întocmit un contract de împrumut condiționat, un punct important a acestui contract a fost ca banii să nu fie sustrași, ei au întocmit amănunțit fiecare detaliu ce ține de gestionarea banii, contractul a fost întocmit între ei trei și nimeni nu a avut obiecții nici pînă la semnarea și nici după semnare acestui contract. Au trecut 8 ani de zile, suma de bani era destinată pentru executorul Lederat C., pentru biroul de arhitectură ARC și arhitect era domnul Căldare, cheltuielile pentru cumpărarea pământurilor și alte cheltuieli ce ține de finanțarea obiectului. Cînd a fost transmisă această sumă de bani, au fost trei momente, primul moment cînd s-au întîlnit la hotelul „Leogrand” pînă a transmite suma de bani. Atunci a fost el, Livadaru Marin și Matvei Oleg. Matvei Oleg a primit suma de 185.000 dolari. După ce au stat în hotel, ei în trei au plecat la banca „*****” de pe strada Bodoni, au ieșit în trei în fața intrării „*****”, acolo a fost pusă suma de 185.000 dolari. Concretizează că Livadaru Marin a dorit ca suma de bani să fie transmisă în bancă în dolari, însă Matvei i-a zis că această sumă de bani să fi depusă în lei din motivul că va avea pierderi la diferența de curs. Această sumă de bani nu a fost schimbată, tot acolo la bancă Livadaru Marin trebuia să-i ofere a doua semnătură de gestionarea sumei de bani lui Matvei Oleg, care nu s-a întîmplat. El a plecat la oficiul de pe strada Sfatul Țării și i-a așteptat să revină de la bancă, ei au revenit de la bancă împreună. Livadaru Marin a confirmat că pe cont s-au depozitat suma de 154.200 de dolari conversați în lei iar de restul sumei de 30.800 dolari față de el, Livadaru Marin a întocmit o recipisă, că suma integrală o va investi în construcție, mai mult nu deține informație despre această sumă de bani, nu știe ce s-a întîmplat cu dînsa, însă pe contul firmei ea

nu fost depusă. Consideră că Livadaru intenționat nu i-a oferit lui Matvei Oleg, dreptul de dubla semnătură. Rulajul a fost solicitat de către el, deși nu a avut dreptul să o facă. A fost să comande acest rulaj din motiv că pe contul firmei nu erau surse financiare și după licitația din iunie anul 2014 care avut loc la *****, ei aveau probleme financiare, banii trebuiau să fie achitați în august, însă nu a fost achitat din motivul nu dispuneau de resurse. Nu are acces la rulaj și nu poate spune exact, când nu sunt bani pe cont și că nu se efectuează lucrările, însă acționarii au rămas dezamăgiți. După acest incident acționarii nu au mai investit în acest proiect, a dispărut încrederea în acest proiect. În afara de Livadaru nimeni nu mai avea dreptul să scoată banii din contul firmei. La întrebare pe Livadaru Marin pentru ce a fost folosită această sumă de bani, la care nu a primit nici un răspuns. Explică că, la început lucrau doar cu banii de pe cont, nici odată nu au lucrat cu bani cash, și pe el l-a uimit atunci când Livadaru Marin a luat această sumă de bani cash. După ce a văzut că banii au fost luați de pe cont el i-a spus despre aceasta lui Oleg Matvei verbal, iar după ce a luat rulajul de la bancă, i-a arătat și acest rulaj. La întrebarea apărătorului inculpatului, martorul a declarat că, cu Marin Livadaru nu au fost raporturi de muncă și parteneriat pînă la acest proiect. Prima dată au încheiat un contract de parteneriat în anul 2013 pe obiectul dat. Contractul de parteneriat a fost încheiat cu Livadaru Marin sau cu „*****” SRL. Din anul 2011 aveau contract de muncă dar nu era oficializat la organele de stat, acest contract era pe o lună. Din anul 2011 pînă în anul 2013, au comunicat și au conlucrat prietenește, nu a avut nici un profit. A fost contract de cesiune cu firma „*****”, care s-a cesionat în proiectul „*****”. Nu a participat el când s-a întocmit contractul de cesiune și din acest motiv nu ține minte anul. Când proiectul a fost preluat, acolo a fost săpată doar groapa de fundație și atît. Conform condițiilor cesionării, firma „*****” SRL ducea răspundere de edificarea obiectului și darea lui în exploatare. La momentul preluării acestui obiect nu era certificat de urbanism. Când s-a petrecut cesiunea între firma „*****” și firma „*****” SRL, erau circa 20 de investitori care au fost preluați de firma „*****” SRL. Nu știe suma totală a centralelor de investiții al firmei „*****”, acolo nu era identificată suma, era doar numărul de investitor și costul obiectului. Nu ține minte condiții contractului din anul 2013. Din cîte își aduce aminte el trebuia să se vadă cu investitorii, să gestioneze suma banilor, însă la momentul actual nu deține acest contract. Contractul a fost întocmit de ei trei, și ei au discutat despre condițiile contractului aproximativ o

lună. Înainte de a fi pusă această sumă de bani pe cont, el a discutat cu Oleg Matvei aproximativ o oră. În contractul de împrumut era indicat destinația cheltuielilor care urmau să fie, și ei împreună au discutat despre acest contract. Mai era cu o discuție cu „*****” despre o posibilă finanțare a proiectului. Personal la discuția cu „*****” el nu a participat. Careva acte juridice confirmative de la bancă, nu erau, au fost discuții. Indică că, a fost odată cu Marin Livadaru la „Moldova Agroindbank” despre o posibilă finanțare a proiectului. Rulajul de la bancă care a fost solicitată de bancă posibil că era în lei însă el le convertea în lei și i-a ieșit suma de peste 50.000 euro. I-a comunicat lui Oleg Matvei despre lipsa de 50.000 euro din motivul că trebuia să o facă Marin Livadaru și din motivul că el nu a făcut-o, a făcut-o el. Pe Oleg Matvei l-a informat despre lipsa de bani, în luna august-septembrie 2014. Poziția sa de transferarea banilor este reglementată de banca națională. La întrebarea inculpatului, martorul a explicat că, a văzut cum Livadaru a scos din buzunarul paltonului un pachet în care se afla această sumă de bani. Conform contractului semnat, martorul nu avea dreptul să primească bani cash și să gestioneze banii. El avea obligațiunea să atragă investitorii. A atras investitori în acest proiect, el a atras un procuror, care lucra în procuratura ***** care a transferat suma de 3500 euro, iar pe Oleg Matvei l-a atras ca investitor, Marin Livadaru. La întrebarea instanței, martorul a declarat că, nu a fost atras la răspundere, a fost recunoscut nevinovat. Explică că pe el a scris plângere ***** Valeriu însă ea a fost clasată, nu Livadaru Marin a scris această plângere.

6. *Declarațiile martorului Varanița Ion*, care fiind audiat în cadrul ședinței de judecată, a comunicat că, pe inculpatul Livadaru Marin îl cunoaște din anul 2013, la momentul dat nu este în nici un fel de relație. Cu Livadaru Marin au avut relații de partid și de o afacere. Cu Matvei Oleg sunt în relații normale, cu Oleg Matvei se cunosc din anul 2012, cu el a avut onoarea să colaboreze în alte proiecte, în mai multe seminare, unul dintre aceste seminare a avut la Ministerul Apărării. Cu Marin Livadaru nu a avut situații conflictuale, la momentul dat a ieșit din afacerea comună din motivul că Marin Livadaru nu a arătat profesionalism și nu s-a ținut de cuvînd, despre careva plîngerii sau litigii nu cunoaște să fi avut. Pe Livadaru Marin l-a cunoscut în anul 2013 la terasa fostului hotel „Codru”, el atunci i-a dăruit lui Livadaru Marin cartea pe care a scris-o, după care s-au mai întâlnit de cîteva ori și i s-a propus să vină cu o investiție în proiectul „*****”. Cu Oleg Matvei s-a întâlnit în centrul orașului, și

au plecat împreună la „Tutun CTC” și cît au așteptat costumele, acesta i-a arătat o pungă cu bani, după care au plecat la „Mobias Bancă” din sediul central, ulterior în următoarele zile s-au văzut cu Oleg Matvei și el i-a comunicat că banii au fost dați lui Marin Livadaru pentru a investi în proiectul de la *****. El l-a însoțit la bancă unde el a depus suma de bani. Pe parcurs Livadaru Marin a confirmat că a primit această sumă de bani pentru a investi în proiectul de la *****, acest lucru i-a fost comunicat de către Livadaru personal. Destinația acestei sume de bani, era să înceapă careva lucrări care au durat cîteva zile la *****, de acolo s-au scos cîteva mașini cu pămînt și mai departe nu au fost efectuate proiecte. Pe proiectul neoficial a ocupat funcția de manager, acest lucru poate fi confirmat de primarul de la ***** și de alte persoane. Livadaru Marin a refuzat să semneze cu el un contract, din acest motiv el și a ieșit din acest proiect. Nu cunoaște cine i-a propus lui Oleg Matvei să investească în proiectul „*****”, din discuțiile avute, a înțeles că se colaborează. Construcția respectivă, cînd a văzut-o prima dată la ***** , era abandonată și avariata.

7. *Declarațiile martorului Matvei Tatiana*, care în cadrul ședinței de judecată, a comunicat că, partea vătămată Matvei Oleg este soțul său. Pe inculpatul Livadaru Marin îl cunoaște, acesta este un cunoscut de-al soțului său, ei nu au fost prieteni de familie. La întrebarea procurorului, martorul a declarat că, cu Livadaru Marin au făcut cunoștință datorită soțului, soțul său i-a spus că dorește să-i împrumute bani lui Marin Livadaru pe cîteva luni, la care ea i-a comunicat că este împotrivă, însă soțul nu a ascultat-o. Este vorba de suma de bani în mărime de 185.000 dolari, ei au fost împrumutați de la vecinul lor care le este cumătru, ea a văzut această sumă de bani, deși a fost împotrivă ca banii să fie împrumutați, a trecut mai mult de cîteva luni și banii nu au fost returnați. Explică că, a fost împotrivă ca suma de bani să fie împrumutată din motivul că se cunoșteau de cîteva luni cu Livadaru Marin și din motivul că era o sumă mare de bani. Cînd soțul său i l-a prezentat pe Livadaru, i l-a prezentat ca o persoană care a ocupat funcția președinte într-un partid politic. Banii au fost împrumutați pentru investiția unui obiect care se afla în ***** , din spusele soțului. După expirarea termenului ca să fie întoarsă datoria, soțul său a discutat cu Livadaru pentru a returna această sumă de bani, însă nu cunoaște toate detaliile. După expirarea termenului ca să întoarcă Livadaru această sumă de bani, nu cunoaște dacă Livadaru se eschiva.

8. *Declarațiile martorului Carauș Oleg*, care în cadrul ședinței de judecată, a comunicat că, pe inculpatul Livadaru Marin îl cunoaște. Pe Oleg Matvei îl cunoaște din anul 1988, din perioada studenției de la Universitatea Agrară. Pe inculpatul Livadaru Marin îl cunoaște din anul 2014, Oleg Matvei i-a făcut cunoștință cu Livadaru Marin. Oleg Matvei s-a adresat la el cu rugămintea sau propunerea în februarie anul 2014, să-l ajute financiar și atunci i-a făcut cunoștință cu Livadaru și i-a spus despre proiectul de la *****. Oleg Matvei i-a propus inițial ca el să participe ca partener cu Livadaru Marin, ei aveau nevoie de suma de 185.000 dolari, el i-a propus să fie partener la proiectul dat, inițial se vorbea de o sumă de peste 200.000 dolari, însă a refuzat să participe ca partener. Din motiv că cu Oleg Matvei sunt într-o relație de prietenie, i-a zis că îl poate ajuta cu suma dată și să-i împrumute suma pe o perioadă de 3 luni, sub răspunderea proprie a lui Oleg Matvei. Matvei Oleg îi propunea să facă cunoștință cu Livadaru Marin și că să-i prezinte proiectul, la care el i-a zis că dorește să-l ajute pe Matvei Oleg din motiv că avea o atitudine specială. I-a dat lui Oleg Matvei suma de 185.000 dolari în numerar cu titlu de împrumut pe un termen de 3 luni sub responsabilitatea lui Matvei. Careva raporturi cu Livadaru Marin nu a avut și a făcut cunoștință cu el după ce i-a dat banii. Termenul pentru suma de 185.000 dolari a fost pentru 3 luni, suma a fost dată fără recipisă cu încredere totală. La întrebarea procurorului, martorul a declarat că, nici odată nu a participat la așa proiecte de construcție, și nu a dispus de timp pentru a se ocupa de asemenea activitate. Ulterior, au avut mai multe întâlniri în trei. Ei s-au văzut și pînă atunci, în curte, cu Livadaru Marin, însă după ce nu se întorceau banii și a expirat termenul în care urma să i se întoarcă banii, atunci ei au făcut pentru prima dată întâlnire și i s-a arătat proiectul și i s-a comunicat că este o întârziere cu banii. La acea discuție el i-a spus încă odată lui Matvei Oleg că nu are nici o tangență cu relația dintre el cu Livadaru și să respecte înțelegerea pe care au avut-o între ei. Suma nu i s-a întors, și ei sunt într-un proces amiabil că pînă la sfârșitul anului suma v-a fi întoarsă. Nu a știut cum urma să fie utilizată suma de bani pe care a împrumutat-o, nu s-a interesat nici la acel moment, nici acum, nu știa și nici nu știe pentru ce a fost destinată suma de bani. Matvei Oleg i-a spus că banii se rețin din cauza lui Marin Livadaru, dar i-a propus să facă o întâlnire, ca Marin Livadaru să-i explice cînd și cum vor fii întorși banii. El i-a comunicat că nu îl interesează proiectul dat. Dacă nu greșește, a mai avut o întâlnire cu Livadaru, în care a menționat că toate relațiile pe care le-au avut

erau doar între el și Oleg Matvei. După care, nu au mai avut întâlniri cu Marin Livadaru, s-au întâlnit doar o singură dată întâmplător în oraș.

9. *Declarațiile martorului Asaftei Mihail*, care în cadrul ședinței de judecată, a comunicat că, pe inculpatul Livadaru Marin îl cunoaște. Au făcut cunoștință prin intermediul unei companii de consulting, cu Livadaru Marin nu a colaborat, sunt în relații normale, cu partea vătămată la fel a făcut cunoștință prin aceeași metodă. La întrebarea procurorului, martorul a explicat că, prin compania de consulting a făcut cunoștință cu Marin Livadaru ca potențial investitor, la construcția din *****. Relevă că, a pornit o construcție în ***** în anii 2010-2012, construcția era amplasată în orașul ***** în centru, vizavi de procuratură, obiectul trebuia să fie construcția, a făcut consolidarea terenului și a drumului. S-a adresat la compania de consulting din motivul că a avut un accident la obiectul de construcție, și care l-a afectat cât financiar atât și moral și din acest motiv a avut nevoie să caute un potențial investitor. A făcut cunoștință cu Mușinschi Eduard care avea oficiul la Moldexpo și el pentru comision pe care l-a plătit, i-a făcut cunoștință cu Marin Livadaru, la care Marin Livadaru a semnat un contract prin care să se achite o taxă, și ca Marin Livadaru să ajungă investitor al obiectului dat, aceasta s-a efectuat printr-o taxă care a fost achitată, împreună cu Marin Livadaru a făcut analiza proiectului atât partea juridică a obiectului cât și partea juridică și a investitorilor și au întocmit un contract de cesiune a creanțelor, nu ține minte exact suma, s-a făcut o analiză a obiectului la care Marin Livadaru a fost de acord, toate materialele sunt indicate în contractul de transmitere, aceste contracte au fost analizate și discutate, s-a discutat și cu oamenii. La momentul când s-a încheiat contractul lucrările erau la etapa de terasament și lucrările de cotlovan, de pregătire pentru construcția următoare. De când a fost transmisă compania nu au fost efectuate careva lucrări, el a fost telefonat și de cumpărători și de către Primărie, care îi comunicau că obiectul nu se construiește la care el le comunica că a transmis compania către „*****” care se ocupă în continuare de construcția obiectului. După mulți ani s-au întâlnit din motiv că compania dată nu construia și că urma să fie implicată o altă companie pentru a se ocupa mai departe de construcția obiectului. În perioada de 3-4 ani nu s-a făcut nici o lucrare la obiectul din *****. Din câte se auzea și se vedea motivele care nu s-a construit acest obiect erau starea financiară, nu cunoaște exact motivele. Știe că Livadaru Marin spunea mereu că a găsit un investitor care urma să înceapă construcția, însă acest investitor nu a fost nominalizat. Cu

Marin Livadaru au fost mici conflicte din motivul comisioanelor care urmau să se achite și că s-a făcut o construcție la un oficiu unde Marin Livadaru urma să îi dea și lui un cabinet și el a făcut acolo reparație și a achitat mobila de acolo, acolo era oficiul întreprinderii „*****”. Cunoaște că era luată în chirie de la mitropolie, suma lucrărilor poate fi verificată la transmiterea obiectului înapoi la Mitropolie. Cu partea vătămată a făcut cunoștință pe seama obiectului de la *****, din câte a înțeles din cauza conflictului de la împrumut care l-a avut cu Marin Livadaru, partea vătămată dorea să afle în detalii circumstanțele de transmitere a obiectului către „*****”, să afle adevărul, s-au cunoscut și de acolo și a aflat detalii despre împrumut. Crede că partea vătămată avea dubii față de Marin Livadaru, logic. Oleg Matvei avea interes să afle cum s-a transmis obiectul din ***** către „*****”. La întrebarea părții vătămate Oleg Matvei, martorul a declarat că, nu ține minte cu ce întrebare s-a adresat Oleg Matvei. La întrebarea apărătorului inculpatului, a explicat că, a făcut cunoștință cu Eduard Mușinschi care făcea consulting, și el i-a propus ca să-i atragă investitori la obiectul din *****. Eduard Mușinschi i l-a prezentat pe Marin Livadaru. A achitat taxe și lui Mușinschi și lui Livadaru. A încheiat contract de consultanță cu „*****”, ca administrator al companiei „*****” SRL. „*****”, urma să atragă alți investitori și să atragă investiții în obiectul din *****. De către Marin Livadaru a fost propus ca investitor SRL „Beton Industry”. A fost încheiat și un contract între aceste trei companii, un contract de cooperare. În acest contract de parteneriat trebuia fiecare parte să vină cu o investiție de bani. SRL „Beton Industry” a prestat servicii către SRL „*****”, aceasta a prestat servicii de punere la dispoziție a betonului, sunt facturi care confirmă acest fapt, nu ține minte exact. Prestarea serviciilor a fost sistată din cauza la o datorie, Marin Livadaru a luat o sumă de bani în mărime de aproximativ 40.000 dolari de la Budu Ion, nelivrarea betonului nu a avut loc după o analiză a potențialului financiar, în contract „Beton Industry” urma să investească 10 milioane lei dar s-au oprit la 3 milioane lei. Nu a fost altă cauză, că betonul a fost și nici nu s-a utilizat în altă parte. Contractul de cooperare nu ține minte dacă a fost reziliat. Contractul de cesiune a fost încheiat după contractul de cooperare, nu ține minte anul. Când a cesionat obligațiile lui „*****” SRL față de „*****”, sunt acele care sunt indicate în contracte. Dacă este în contractul de cesiune obligația asta posibil că a fost achitat. Nu ține minte dacă el ca persoană fizică a luat împrumut de la „*****”. La „*****” nu ține minte dacă au fost gajate terenurile care erau

în proiectul de la ***** și au fost aplicate sechestre. La momentul transmiterii obiectului către Marin Livadaru acesta a analizat toate actele și nu a avut obiecții față de actele prezentate. La momentul semnării, Marin Livadaru nu a achitat bani pentru teren însă și-a angajat condițiile conform contractului. Nu ține minte dacă Livadaru a înregistrat terenurile. În fața executorului judecătoresc el personal a reprezentat SRL „*****”. Nu ține minte dacă a mers Matvei Oleg la executorul judecătoresc.

La solicitarea părții apărării în ședința de judecată au fost audiați următorii martori:

10. *Declarațiile martorului apărării Agapi Tatiana*, care în cadrul ședinței de judecată, a comunicat că, pe inculpatul Livadaru Marin îl cunoaște. Au făcut cunoștință când au încheiat contractul pentru prestările de audit, martorul este auditorul companiei „*****”. Careva conflicte sau relații cu Marin Livadaru nu a avut. Pe Matvei Oleg îl cunoaște, este cunoscută cu soția acestuia. La întrebarea apărătorului inculpatului, martorul a explicat că, a efectuat verificare și a emis un raport de confirmare cum au fost utilizate sursele financiare primite în baza contractului de împrumut, raportul de constatare a fost bazat pe documentele primare, extrase bancare și evidența contabilă, facturi, documente confirmative. În concluzia raportului a constatat că sursele primite conform contractului de împrumut de la Matvei Oleg, au fost utilizate corect. La întrebarea procurorului, a declarat că, în anexă la raportul auditului este un tabel desfășurat privind proiectul utilizării bănești, este pe pagina 6, cu documentele primare conform căreia obiectului au fost cheltuite suma de 187 352, 29 dolari conform contractului de împrumut au fost recepționați în lei. La întrebarea apărătorului inculpatului, martorul a explicat că, la pagina 6 al raportului sunt indicate suma cheltuielilor de facto, care au fost utilizate. În anexa la raportul de constatare, este anexat tabelul cu enumerarea tuturor documentelor confirmative, dispoziție de plată, rulaje bancare, ordine de plată de casă, și facturi. La întrebarea procurorului, martorul a explicat că, a spus în general din motivul că s-a constatat o supraplată de 2352,29 dolari. Aceste acte contabile i-au fost puse la dispoziție de către administratorul „*****”, Livadaru Marin și contabilul Veronica Ciorbă, în raport nu este menționată familia contabilului din motivul că persoana era deja demisă. Raportul de constatări efective privind verificarea și confirmarea utilizării mijloacelor bănești recepționate de la Oleg Matvei conform destinațiilor în contractul de împrumut fără număr din 17 martie 2014. Standardele naționale de audit care este aprobat

de Ministerul Finanțelor a Republicii Moldova. Contractul este limitat la obiectului contractului și se referă doar la verificare și confirmarea utilizării mijloacelor bănești din contractul de împrumut fără număr din 17 martie 2014.

11. *Declarațiile martorului apărării Caraghenov Leonid*, care în cadrul ședinței de judecată, a comunicat că, pe inculpatul Livadaru Marin îl cunoaște. Cu inculpatul Livadaru Marin și cu Matvei Oleg a făcut cunoștință la obiectul din *****, el deținând funcția de administrator al unei firme. La întrebarea apărătorului inculpatului, martorul a explicat că, a început construcția cu Asaftei Mihail, care era administrator al SRL „*****”. Din câte cunoaște, Livadaru Marin s-a implicat în construcție mai înainte ca să se implice „*****”. Acolo era teren de sprijin care în proces nu era calculat corect și din acest motiv peretele s-a prăbușit. Peste câteva luni a apărut Ion Budu cu Livadaru Marin, și ei au început să facă prima parte a peretelui de sprijin care era construit temporar. Livadaru Marin s-a implicat cu ideea de ajuta și când Asaftei Mihail a spus că nu poate finanța acest șantier și a renunțat, Livadaru Marin s-a implicat și atunci l-au chemat și i-au făcut cunoștință cu Livadaru Marin. Livadaru Marin i-a spus să facă calcule cât v-a costa al doilea perete. Când a fost transmis șantierul el era în stare de avariere, și Asaftei a renunțat din motivul că nu a avut posibilitate. Autorizația de construcție care a fost dată, era expirată, și când au început să construiască împreună cu Livadaru Marin, el cu Ion Burlea au umblat și au făcut o altă autorizație de construcție. Terenurile acestui proiect erau sub sechestru pentru datoriile lui Asaftei. Martorul a declarat că, se ocupa cu construcția, și cu el mergea și Sergiu Burlea care se ocupa cu ridicarea sechestrului. Datoriile lui Asaftei au fost achitate de către firma „*****”. Se făceau adunări cu investitorii, la care și el a participat și răspundea la întrebările investitorilor. Livadaru Marin, aducea la cunoștință investitorilor că el este nevoit să achite datoriile ca să achite sechestrele, el a arătat că se ocupă să aducă alți investitori, și a arătat o confirmare în care „*****” s-a angajat să finanțeze proiectul dat. După o perioadă de timp „*****” a falimentat și s-a pus întrebarea că nu este finanțare, și atunci Livadaru Marin, la adunarea investitorilor, a comunicat despre acest fapt, și investitorii l-au rugat să nu părăsească acest proiect și el a comunicat că v-a încerca să caute persoane fizice pentru a finanța proiectul. La adunarea investitorilor, a făcut cunoștință cu Matvei Oleg care s-a prezentat ca un investitor în acest obiect, care a investit în jurul la 180.000 dolari. La adunările

cu investitorii de cînd Matvei Oleg a devenit investitor a participat la toate aceste adunări. După care au mai venit trei investitori, Stepanenko și Tonul. De la *****a a primit în jur de 600.000 lei transmiși prin bancă. Sergiu Burlea era reprezentantul lui Livadaru Marin, ei permanent se duceau împreună la Cadastru și cînd au fost ridicate sechestrele, Sergiu Burlea semna și actele normative. Sergiu Burlea era reprezentant al SRL „*****”. Burlea Sergiu știa orice acțiune care se efectua la SRL „*****”, Livadaru Marin se ocupa de politică și de proiect se ocupa Sergiu Burlea. Nu cunoaște dacă Burlea Sergiu a investit careva mijloace bănești în acest obiect. Livadaru Marin cu Ion Budu, a negociat un contract cu „*****”, el îl cunoaște pe administratorul Tonu, de o perioadă îndelungată, Tonu a fost la adunare în toamna anului 2016, și el la adunare a zis că este de acord să finiseze lucrările. Menționează că, a avut întâlniri cu Tonu în legătură dacă îi va oferi ceva de muncă, la care el a zis că va duce lucrările cu compania sa și nu are nevoie de serviciile lui. După care, Tonu a dispărut, el nu răspundea la telefon din motiv că trebuia să predea șantierul. Au plecat la Tonu la oficiu la Botanica împreună cu Livadaru Marin, el le-a zis că el se reține din motivul că există o certă, și că Oleg Matvei va prelua această construcție. Din cîte i-a spus domnul Tonu, Oleg Matvei a spus că el să preia construcția, domnul Tonu a refuzat să construiască acest proiect din motivul că era un conflict. După care au mai fost mai multe adunări a investitorilor, a participat și Livadaru unde el dădea darea de seamă al investitorilor, el a dat și niște nume al potențialilor investitori, însă adunarea investitorilor nu l-a susținut și s-a pus în discuție intentarea procedurii de insolvabilitate. S-a pus în discuție intentarea procedurii de insolvabilitate după ce a fost intentată cauza penală în privința lui Livadaru Marin, el a declarat că are sechestrat tot și nu poate finisa acest obiect. Tonu urma să finiseze acest obiect în decurs de un an și jumătate. Martorul consideră că acest proiect este unul profitabil, deoarece a făcut o analiză al acestui obiect. Și pînă în ziua de astăzi acest obiect este profitabil. Atunci s-a creat un colectiv din mai multe persoane Matvei, Colța, Oleg Matvei a fost ales președinte consiliului creditorilor. La întrebarea procurorului, martorul a declarat că a fost o ceartă între Oleg Matvei și Marin Livadaru din motivul că nu puteau să ajungă la un numitor comun. După care a apărut un zvon că motivul certii a fost partidul politic. Cînd a fost Livadaru Marin, a fost făcută consolidarea terenului, a fost și consolidarea terenului, și s-a săpat cotlovanul, au fost cheltuite aproximativ

2.000.000, a fost firmei sale a fost suma de 600.000 lei, au fost achitate și datoriile pentru a fi ridicat și sechestrul de pe teren. La întrebarea părții vătămate, martorul a declarat că atunci când a apărut Oleg Matvei ca investitor, el activa în acest teren. A început iarna sau început de primăvara și le-a stopat în vara anului 2014. Firma sa are statut de creditor în procesul de insolvență al firmei „*****”, suma care îi este datoră este de 1.280.000 lei. Cunoaște că fața de Livadaru a avut pretenții materiale Colța și Bunduchi.

12. *Declarațiile martorului apărării Blașciuc Alexandr*, care în cadrul ședinței de judecată, a comunicat că, pe inculpatul Livadaru Marin îl cunoaște, ei au fost colegi de partid. Pe Oleg Matvei la fel îl cunoaște, el tot a fost membru de partid, cu care a făcut cunoștință prin intermediul lui Livadaru Marin. La întrebarea apărătorului inculpatului, martorul a explicat că, pe Burlea Sergiu îl cunoaște, ei se vedeau pe holul încăperii în care activau, Burlea Sergiu se ocupa de toată activitatea juridică a companiei „*****”. Livadaru Marin cu Burlea Sergiu au avut conflicte, din motivul întocmirii actelor juridice, Burlea mereu zicea că avea conflicte din motivul banilor cu Livadaru Marin. Erau certuri din motivul banilor și al incompetenței lui Burlea Sergiu ca jurist. De nenumărate ori l-au sfătuit pe Marin Livadaru să-l concedieze pe Burlea Sergiu. A făcut cunoștință cu Matvei Oleg în cadrul Partidului Progresist, unde Livadaru Marin era președinte și Matvei Oleg era membru al conducerii. Conflictul între Marin Livadaru și Oleg Matvei a fost din motivul principiului de rotație și a venit timpul când Oleg Matvei trebuia să devină președinte, era anul 2016-2017, el a fost invitat cu colegii la adunare, Matvei Oleg urma să fie președintele partidului, ei urmau să perfecteze actele la Ministerul Justiției, însă actele au fost întoarse, din motiv că nu erau suficiente procese-verbale din organizațiile teritoriale. Conflictul parvenit din motivul că Oleg Matvei a dorit să întocmească procesele verbale tehnic însă Marin Livadaru a fost împotrivă ca aceste procese-verbale să fie falsificate, în acest timp în ***** ei aveau o afacere de construcții paralel au apărut neînțelegeri și la proiectul *****. Marin Livadaru este o persoană pacifistă, chiar dacă între ei erau un conflict el mereu vorbea frumos de Oleg Matvei, Livadaru l-a rugat ca el să fie în calitate de intermediar ca să se împace, el a plecat cu un coleg de a său la Oleg Matvei ca să-i împace. Oleg Matvei i-a spus că Livadaru urmează să-i dea partidul și să se ocupe de construcția de la *****. Între Marin Livadaru și Oleg Matvei era un

conflict, din câte știe Oleg Matvei a spus că Marin Livadaru urmează să-i dea conducerea partidului și se ocupe de proiectul de la *****.

13. *Declarațiile martorului apărării Trincanu Nicu*, care în cadrul ședinței de judecată, a comunicat că, pe inculpatul Livadaru Marin îl cunoaște, și pe Oleg Matvei la fel îl cunoaște, nu a avut careva conflicte cu ei. La întrebarea apărătorului inculpatului, martorul a explicat că, cu Livadaru Marin a făcut cunoștință la Edineț, în vara anului 2014, unde acesta a făcut o ședință al Partidului Socialiast Progresist. Indică că, lui i-a plăcut idea partidului. Cu Oleg Matvei a făcut cunoștință în sediul partidului, în vara anului 2014, unde a făcut cunoștință cu mai mulți colegi. Conflictul dintre Livadaru Marin și Oleg Matvei a fost după congresul din septembrie și octombrie 2016, atunci când ei mergeau pe calea întăririi noii conduceri a partidului, fiind depistată o problemă că nu au fost făcute conferințe raionale la cel puțin 11 raioane. La ședința din octombrie, de la Oleg Matvei a parvenit propunerea ca să le facă cu o dată din urmă, la ce Livadaru Marin a bătut în morala lor și a fost împotriva ca să fie efectuată o escrocherie. S-a ajuns la un numitor comun și anume ca să se facă un alt congres și din acea zi a început conflictul între Livadaru Marin și Oleg Matvei. Menționează că, la orice ședință Oleg Matvei încerca să-l denigreze pe Livadaru Marin, zicând permanent că au o afacere împreună și că Livadaru Marin nu se ține de promisiune. Livadaru Marin mereu încerca să-l cumpăteze pe Oleg Matvei, iar ei încercau să evite situația de conflict, însă în fiecare lună, situația degrada.
14. *Declarațiile martorului apărării Șelin Victor*, care în cadrul ședinței de judecată, a comunicat că, pe inculpatul Livadaru Marin îl cunoaște, și pe Oleg Matvei la fel îl cunoaște. La întrebarea apărătorului inculpatului, martorul a explicat că, pe Livadaru Marin îl cunoaște de 20 de ani, el l-a invitat pe inculpat din Germania în anul 2010 în partidul PSD pe care îl conducea. Livadaru Marin a acceptat propunerea și a venit în partid unde a lucrat. După alegerile din anul 2010, Livadaru Marin a plecat de la PSD și a creat Partidul Progresist. Mai declară că, Livadaru Marin a venit împreună cu Oleg Matvei în oficiul său și ei au discutat despre relațiile de partid. Referitor la conflictul dintre Livadaru Marin și Oleg Matvei poate comunica că ei au fost la el în anul 2015 și atunci a auzit despre faptul că cei doi sunt parteneri a unui obiect de construcție din ***** și Oleg Matvei a dat deja un împrumut. Cunoaște că pentru banii care au fost investiți de către Oleg Matvei s-a făcut un contract cu

Livadaru Marin. Oleg Matvei i-a dat o sumă de bani lui Livadaru Marin ca acesta să achite creditul la bancă pentru scoaterea sechestrelor. La acea întâlnire, a auzit pentru prima dată când Oleg Matvei a cerut de la Livadaru Marin casă-i înapoi cea sumă de bani. Când Livadaru Marin a fost reținut pentru 72 de ore, el s-a întâlnit cu Oleg Matvei și l-a întrebat de ce a scris plângere la poliție, la ce ultimul i-a răspuns că are datorie și el are calitate de investitor și nu împrumutător și din motiv că este un contract de investiție în baza căruia nu poate solicita returnarea banilor. Tot atunci l-a întrebat pe Oleg Matvei ce vrea de la Livadaru Marin, la care el a zis că dorește bani. El i-a spus lui Oleg Matvei că urmează să rezilieze contractul de investiție și să solicite banii înapoi și că nu este bază juridică pentru a solita înapoi banii. Oleg Matvei a spus că nu dorește să rezilieze contractul de investiție, iar el i-a explicat că ei sunt prieteni și nu este frumos cum a procedat și nu este bază juridică pentru a începe o cauză penală și care este sensul adevărat al acestui conflict. Oleg Matvei a spus că sensul este ca Livadaru Marin să stea măcar 30 de zile la poliție, închis, și să se gândească bine și să execute două condiții, prima să predea obiectul de construcție lui Oleg Matvei și să lase partidul. Când Livadaru Marin a fost eliberat, a apărut un investitor pe nume Ian Peterson, din Germania care a dat scrisoare că este de acord să facă investiții în acel proiect. Livadaru Marin a venit la el cu această scrisoare și l-a întrebat care este garanția că acești bani nu vor fi puși sub sechestrul de către persoanele care au pretenții față de el. I-a spus lui Livadaru Marin că singura procedură legală este ca să facă o cerere de chemare în judecată privind restructurarea companiei pe o perioadă de trei ani, iar când o să fie o hotărâre judecătorească atunci în decurs de trei ani nimeni nu poate să aplice sechestre pe această sumă de bani și obiectul poate să fie construit mai departe. Această restructurare a avut loc. Livadaru Marin a înaintat o cerere în instanța de judecată și s-a făcut administrator de insolabilitate. La întrebarea părții vătămate, martorul a declarat că, până în perioada anului 2010 a avut afaceri cu Livadaru Marin, după care nu a mai avut cu el careva afaceri.

15. Pentru dovedirea situației de fapt, procurorul a prezentat instanței de judecată următoarele mijloace de probă și procedee probatorii:
16. *Procesul-verbal de examinarea a obiectului* din 03.11.2017, prin care au fost examinate Extrasul din cont de la BC „*****”, extrasul din cont de la Banca Comercială Română Chișinău, extrasul din cont ***** și Eurocreditbank

ridicate în baza procesului-verbal de ridicare din 22.09.2017 de la SA „*****”, de unde rezultă confirmarea faptului că în contul SRL „*****” a fost depus la data de 18.03.2014, suma de 2058570,00 cu titlu de împrumut de la persoană fizică, vol.I, f.d 212-226.

Instanța analizând procesul-verbal de examnare a obiectului din 03.11.2017, constată că acest înscris probează faptul depunerii, la data de 18.03.2014, de către Matvei Oleg pe contul SRL „*****” a sumei de 2 058 570 lei, or, acest fapt nu a fost negat nici odată de către inculpat, dimpotrivă el coroborează cu declarațiile inculpatului Livadaru Marin care de la bun început nu a negat acest fapt, fiind audiat atât în calitate de bănuț, învinuit și inculpat în ședința de judecată, a depus declarații consecvente pe tot parcursul procesului penal, relatând, că la data de 18.03.2014 de către Matvei Oleg a fost depus pe contul SRL „*****” suma de 2 058 570 lei. Totodată acest proces-verbal nu probează faptul că Livadaru Marin, la data de 17 martie 2014, l-ar fi convins, determinat pe Matvei Oleg, să investească mijloace bănești în construcția complexului rezidențial în or. *****, pe str. ***** nu demonstrează că Livadaru Marin ar fi înșușit și cheltuit banii în scopuri personale, nu se probează faptul comiterii de către Livadaru Marin, a infracțiunii incriminate de excrocherie.

Ordonanța de recunoaștere în calitate de mijloc material de probă din 03 noiembrie 2017, prin care au fost recunoscute extrasele din conturile SRL „*****”, examinate prin procesul-verbal din 03.11.2017, vol.II, f.d 227.

Procesul-verbal de examinarea a obiectului din 25.10.2017, prin care au fost examinate actele ridicate în baza ordonanței de ridicare din 23.10.2017 de la șefa secției deservire clienți corporative din cadrul BC „*****” SA, în process de lichidare, de unde unde rezultă faptuș că la 18.03.2014, soldul creditor constituia suma de 6490 lei. La 18.03.2014, potrivit documentelor de casă a SRL „*****”, de la Matvei Olge a fost încasată suma de 2058570,00 lei cu titlu de împrumut. Cu titlu de cheltuieli generale și administrative a fost ridicată suma de 257567,00 lei, astfel încît la 31.03.2014 soldul creditor constituia 336,93 lei, vol.II, f.d 129.

Instanța de judecată analizând procesul-verbal de examnare a obiectului din 25.10.2017, constată că acest înscris probează faptul că, la data de 18.03.2014, potrivit documentelor de casă a SRL „*****” de la Marvei Oleg a fost încasată suma de 2 058 570 lei, or, acest fapt nu a fost negat de către inculpat, dimpotrivă Livadaru Marin de la bun început nu a negat acet fapt, fiind audiat atât în calitate

de bănuț, învinuit și inculpat în ședința de judecată a recunoscut că la data de 18.03.2014 de către Matvei Oleg a fost depusă pe contul SRL ”*****” suma de 2 058 570 lei. Dar acest proces-verbal nu probează faptul că Livadaru Marin, la data de 17 martie 2014, l-ar fi convins, determinat pe Matvei Oleg, să investească mijloace bănești în construcția complexului rezidențial în or. *****, pe str. M. Hîncu, 154. Acest proces-verbal nu demonstrează vinovăția lui Livadaru Marin în însușirea și cheltuirea banilor în scopuri personale, nu probează faptul comiterii de către Livadaru Marin, a infracțiunii incriminate de excrocherie.

Stenograma convorbirilor telefonice întocmită de ofițerul superior de investigație al secției nr.2 a Direcției nr.2 a INI, comisar Victor Popozoglo, din care rezultă faptul că, în cadrul convorbirii purtată de persoana pe nume Șendrea Andrei de la telefonul cu GSM 069706391 și Marin Livadaru de la telefonul mobil cu GSM 078440404 la 23.10.2017 ora 10:50, Marin Livadaru vocea căruia a fost înregistrată sub nr. 2 susține faptul că Oleg Matvei ar fi împrumutat de la vecinul său bani pe o perioadă de 3 luni, vol.III, f.d 177-187.

Analizând stenograma convorbirilor telefonice purtată între Șendrea Andrei și Livadaru Marin, instanța constată că din conținutul acestor convorbiri telefonice nu rezultă faptul că Livadaru Marin, la data de 17 martie 2014, l-ar fi convins, determinat pe Matvei Oleg, să investească mijloace bănești în construcția complexului rezidențial în or. *****, pe str. ***** nu demonstrează vinovăția lui Livadaru Marin în însușirea și cheltuirea banilor în scopuri personale, nu se probează faptul comiterii de către Livadaru Marin, a infracțiunii incriminate de excrocherie.

Procesul-verbal de examinare din 16.02.2018, prin care au fost examinate actele prezentate de către partea vătămată Oleg Matvei organului de urmărire penală și anume: contractul de împrumut cu conținutul în limba rusă datat cu 17.03.2014; recipisa scrisă manual de Marin Livadaru datată cu 17.03.2014, Acord suplimentar la contractul de împrumut din data de 17.03.2014 datat cu data de 15.02.2015, graficul de restituire a împrumutului datat cu data de 11.03.2015, Contract de investiții din data de 17.03.2014, Acord privind stingerea reciprocă a obligațiilor

contractual financiare nr.1 din 31.05.2015, cerere privind notarea dreptului de creanță din 09.03.2017, vol.I, f.d 172-173.

Instanța de judecată analizând înscrisurile nominalizate supra, constată că ele de fapt nu demonstrează vinovăția inculpatului Livadaru Marin în comiterea faptei încrminate, dimpotrivă ele demonstrează nevinovăția inculpatului. Astfel, prin Contractul de investiții din 17 martie 2014; prin Acordul privind stingerea reciprocă a obligațiilor contractului financiare nr. 1 din 31.05.2015; prin Cererea privind notarea dreptului de creanță din 09.03.2017 se confirmă cert că Matvei Oleg - pretinsă „parte vătămată” figurează în calitate de investitor cu o investiție de 211 000 dolari SUA, toate aceste acțiuni, înscrisuri demonstrează cert că Matvei O. avea din start un interes financiar la depunerea mijloacelor financiare la contul bancar al SRL „*****” și nu că ar fi acordat un împrumut fără interes financiar așa cum declară în plîngerea sa din iulie 2017. Faptul că Matvei Oleg se comporta ca un investitor, partener de afaceri și nu ca împrumutător se confrimă și prin toate acțiunile întreprinse de el, prin comportamentul său ca investitor și partener de afaceri a lui Livadaru Marin, expuse supra coroborate cu Lista investitorilor în complexul comercial-rezidențial ***** din str. ***** care confirmă cu certitudine faptul că Matvei Oleg este în lista investitorilor cu suma de 211 000 dolar SUA și Livadaru Marin investitor cu terenul de 5 ari în sumă de 200 000 dolari SUA; prin Tabelul definitiv al creanțelor creditorilor din 05.11.2018 prin care se confirmă cu certitudine faptul că Matvei Oleg este în lista creditorilor garantați cu creanța în sumă de 211 000 doari SUA, suma creanței garantate admisă de administratorul insolabilității Panciuc Adrian fiind 3 087 021 lei, iar temeiul apariției creanțelor este indicat direct Contractul de investiții din 17.03.2014, Recipisa din 17.03.2014, acordul din 31.05.2015 și Hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 06.09.2018 privind intentarea procesului de insolabilitate față de *****.

Ordonanța de recunoaștere în calitate de mijloc material de probă și anexare la cauza penală a contractului de împrumut cu conținutul în limba rusă datat cu 17.03.2014, recipisa scrisă manual de Marin Livadaru datată cu 17.03.2014, Acordul suplimentar la contractul de împrumut din data de 17.03.2014 datat cu data de 15.02.2015, graficul de restituire a împrumutului datat cu data de 11.03.2015, Contractul de investiții din data de 17.03.2014, Acordul privind stingerea reciprocă a obligațiilor contractual financiare nr.1 din 31.05.2015, cerere privind notarea dreptului de creanță din 09.03.2017, vol.I, f.d 174.

Procesul-verbal de examinare din 27.07.2017, prin care au fost examinate un CD-R cu discuția dintre Livadaru Marin și Oleg Matvei, vol.I, f.d 185.

Ordonanța de recunoaștere în calitate de mijloc material de probă și anexare la cauza penală a unui CD-R cu discuția dintre Livadaru Marin și Oleg Matvei, vol.I, f.d 186.

Procesul-verbal de confruntare din 15.11.2017, dintre partea vătămată Oleg Matvei și învinuitul Livadaru Marin, din care rezultă că Livadaru Marin a scris și a semnat recipisa din care rezultă primirea în numerar a sumei de 30800 dolari SUA de la Oleg Matvei, f.d 120-123, vol.IV.

Procesul-verbal de confruntare din 23.02.2018 dintre martorul Burlea Sergiu și învinuitul Livadaru Marin, din care rezultă că Burlea Sergiu a fost martor la scrierea recipisei și a văzut suma de 30800 dolari SUA la Livadaru Marin după semnarea contractului de împrumut, f.d 124-127, vol.IV.

Cu referire la CD-R cu înregistrările audio dintre Matvei Oleg și Lucia Livadaru (vol. 1, f.d. 186) și Procesul-verbal de examinare a obiectelor din 27.07.2017, prin care se a examinează CD-R cu înregistrările audio dintre Matvei Oleg și Lucia Livadaru și 7 file pe care sunt redactate precum că discuțiile audio dintre Matvei Oleg și Lucia Livadaru (vol. 1, f.d. 185), instanța consider că nu pot fi admise ca probe, ele nu pot fi recunoscute ca mijloace de probă, nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare deoarece ele au fost obținute până la începerea urmăririi penale, cu încălcarea normelor de procedură penală – art. 93 CPP și art. 94 al. (1) pct. 4) CPP nu pot fi admise ca probe în acest proces penal. Din materialele dosarului rezultă că prin ordonanța de începere a urmăririi penale din 26.07.2017 a fost începută urmărirea penală în privința lui Livadari Marin. Iar înregistrările audio dintre Matvei Oleg și Lucia Livadaru au fost efectuate de către Matvei Oleg până la pornirea urmăririi penale în privința inculpatului în afara procesului penal de către o persoană care nu are dreptul să efectueze acțiuni procesuale în cauze penale, cu atât mai mult până la pornirea urmăririi penale.

Or, conform art. 93 CPP, (1) *Probele sînt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod*, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei. (2) În calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: 1) *declarațiile bănuیتului, învinuitului, inculpatului, ale părții vătămăte, părții civile, părții civilmente responsabile,*

martorului; 2) raportul de expertiză judiciară; 3) corpurile delictive; 4) procesele-verbale privind acțiunile de urmărire penală și ale cercetării judecătorești; 5) documentele (inclusiv cele oficiale); 6) înregistrările audio sau video, fotografiile; 7) constatările tehnico-științifice și medico-legale; 8) actele procedurale în care se consemnează rezultatele măsurilor speciale de investigații și anexele la ele, inclusiv stenograma, fotografiile, înregistrările și altele; 9) procesele-verbale de consemnare a rezultatelor investigațiilor financiare paralele și procesele-verbale de consemnare a opiniei organului de control de stat al activității de întreprinzător, emisă conform prevederilor art. 276¹ dacă nu a fost expusă într-un proces-verbal de control. 10) procesul-verbal de control, întocmit în cadrul controlului de stat asupra activității de întreprinzător, un alt act de control/administrativ cu caracter decizional, întocmit de un organ de control în rezultatul unui control efectuat conform legislației speciale în vigoare. (3) Elementele de fapt pot fi folosite în procesul penal ca probe dacă ele au fost dobândite de organele de control de stat, organul de urmărire penală, de organul de constatare sau de altă parte în proces, cu respectarea prevederilor prezentului cod.

Iar, conform art. 94 CPP, (1) *În procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute:* 1) prin aplicarea violenței, amenințărilor sau a altor mijloace de constrângere, prin violarea drepturilor și libertăților persoanei; 2) prin încălcarea dreptului la apărare al bănuیتului, învinuitului, inculpatului, părții vătămate, martorului; 3) prin încălcarea dreptului la interpret, traducător al participanților la proces; 4) de o persoană care nu are dreptul să efectueze acțiuni procesuale în cauza penală, cu excepția organelor de control și altor părți în proces prevăzute la art. 93 alin. (3); 5) de o persoană care evident știe că intră sub incidența de recuzare; 6) dintr-o sursă care este imposibil de a o verifica în ședința de judecată; 7) prin utilizarea metodelor ce contravin prevederilor științifice; 8) cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor prezentului cod; 9) fără a fi cercetate, în modul stabilit, în ședința de judecată; 10) de la o persoană care nu poate recunoaște documentul sau obiectul respectiv, nu poate confirma veridicitatea, proveniența lui sau circumstanțele primirii acestuia; 11) prin provocarea, facilitarea sau încurajarea persoanei la savârșirea infracțiunii; 12) prin promisiunea sau acordarea unui avantaj nepermis de lege.

Conform art. 95 CPP, (1) *Sînt admisibile doar probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prezentul cod.*

Prin aceste probe scrise nu s-a confirmat vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii de excrocherie, prevăzută de art. 190 alin. (5) din Codul penal, în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită în proporții deosebit de mari.

La solicitarea părții apărării în ședința de judecată au fost admise și cercetate următoarele probe:

Contractul de investiții din 17 martie 2014 prin care se confirmă că Matvei Oleg - pretinsă „parte vătămată” este identificat în calitate de investitor cu o investiție de 211 000 dolari SUA. Acest contract demonstrează cert că cetățeanul Matvei Oleg avea din start un interes financiar la depunerea mijloacelor financiare la contul bancar al SRL „*****” și nu că ar fi acordat un împrumut fără interes financiar așa cum declară în plîngerea sa din iulie 2017.

Acordul suplimentar la contractual de împrumut din 17.03.2014 datat cu data de 15.02.2015, care reglementează relațiile civile dintre Contractul de împrumut din 17 Martie 2014 și Contractul de Investiții din 17 Martie 2014, prevede faptul că *părțile SRL „*****” și Matvei Oleg au modificat condițiile pct. 1.1. a contractului de împrumut din 17.03.2014; Acordul privind stingerea reciprocă a obligațiilor contractuale financiare din 31.05.2015 prin acordarea spațiului în metri pătrați în clădirea de la ***** contra sumei de 211000 dolari SUA;*

Acordul privind stingerea reciprocă a obligațiilor contractuale financiare opuse prin compensare nr. 1 din 31.05.2015 *(de substituirea contractului de împrumut din 17.03.2014), încheiat între SRL ***** reprezentată de Marin Livadaru pe de o parte și Oleg Matvei, conform pct. 2.1. a Acordului părțile au convenit că - obiectul acordului constituie acordul părților privind stongerea reciprocă a obligațiilor contractuale finaciare opuse prin compensare conform art. 651 Cod civil, după cum urmează: a) creanța lui Matvei Oleg în sumă de 211 000 dolari SUA, conform contractului de împrumut din 17.03.2013 se trece la stingerea obligației lui Matvei Oleg în sumă de 211 000 dolari SUA conform Contractului de investiții seria ***** , care din acest moment se consideră achitat integral; b) astfel obligația SRL „*****” în sumă de 211 000 dolari SUA conform contractului de împrumut din 17.03.2013 se stinge prin asumarea obligației față de*

*Matvei Oleg sub formă de imobil în valoare de 211 000 dolari SUA Contractului de investiții seria *****;*

Cerere de notare a drepturilor de creanță a lui *Matvei Oleg în Registrul bunurilor cadastrale din ****** din 09.03.2017;

Lista investitorilor în complexul comercial-rezidențial ***** ***** din str. ***** care confirmă cu certitudine faptul că *Matvei Oleg* este în lista investitorilor cu suma de 211 000 dolar SUA și *Livadaru Marin* investitor cu terenul de 5 ari în sumă de 200 000 dolari SUA;

Hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 06.09.2018 privind intentarea procesului de insolabilitate față de *****.

Tabelul definitiv al creanțelor creditorilor din 05.11.2018 prin care se confirmă cu certitudine faptul că *Matvei Oleg* este în lista creditorilor garantați cu creanța în sumă de 211 000 doari SUA, suma creanței garantate admisă de administratorul insolabilității *Panciu Adrian* fiind 3 087 021 lei, iar temeiul apariției creanțelor este indicat direct Contractul de investiții din 17.03.2014, Recipisa din 17.03.2014, acordul din 31.05.2015.

Procesul-verbal al adunării investitorilor persoane fizice și juridice la edificarea compexului locativ – comersial din str. M. Hîncu 154, or. ***** nr. 20/5 din 20.05.2017, din care rezultă cert că *Matvei Oleg* participa la adunări în calitate de investitor, fiind chiar președinte al ședinței, semnând acest proces-verbal;

Procesul-verbal al adunării investitorilor persoane fizice și juridice la edificarea compexului locativ – comercial din str. M. Hîncu 154, or. ***** nr. 16/12 din 16.12.2017, din care rezultă cert că *Matvei Oleg* participa activ la adunări în calitate de investitor, chiar a preluat terenul și proiectul de construcții din str. M. Hîncu 154, or. *****;

Procesul-verbal nr. 1 al ședinței investitorilor și creditorilor ***** din 24.01.2018, prin care se confirmă cert că *Matvei Oleg* participat ca creditor.

Convorbirea prin intermediului mesajelor între *Livadaru Marin* și *Matvei Oleg* la data de 20.12.2017 în care *Matvei Oleg* expune condițiile de preluare a terenurile desptinate pentru construcții și proiectul de construcții din din str. M. Hîncu 154, or. *****.

Bonurile de schimb și depunerea banilor la banca ***** a sumei de investiții reale de 154 200 USD semnate de cetățeanul *Matvei Oleg* în sediul băncii.

Raportul de constatări efective a Auditorului din 18.09.2018 efectuat de Societatea de Audit „A*****” SRL, în concluzie se indică că auditul a fost efectuat în baza

documentelor primare, extraselor și documentelor bancare a contului de decontare, registrelor pentru perioada 17.03.2014-31.12.2017 a fost constatată utilizarea mijloacelor bănești în sumă de 2 523 815 lei 12 bani, echivalent 187 352, 29 dolari SUA, în corespundere cu cheltuielile investiționale la construcția blocului de locuit și comercial „***** Residence” orașul *****, prevăzute conform pct. 2.2. al contractului de împrumut f/nr din 17.03.2014, corespunde datelor din documentele primare prezentate și datele din evidența contabilă „*****” SRL, ce demonstrează că Livadaru Marin a gestionat corect investițiile investitorilor inclusiv și investițiile investitorului Oleg Matvei conform contractului din 17 Martie 2014.

Extrasele bancare, care demonstrează că cetățeanul Matvei O. a depus personal la bancă suma de 2 058 570 MDL (două milioane cinci sute mii de lei) - echivalentul la 154 200 USD (o sută cincizeci și patru mii două sute dolari SUA) pe data de 18 Martie 2017.

Contractul de vânzare-cumpărare a terenului nr. 1612 din 25.03.2014 încheiat între SRL „*****” și SRL „***** M”.

Contractul de vânzare-cumpărare a terenului nr. 6790 din 22.07.2014 încheiat între SRL „*****” și Unitatea administrativ teritorială orașul *****.

Acordul de colaborare din 22.04.2013 încheiat între SRL „*****” și persoana fizică Livădaru Marin.

Ordinul de plată nr. 184 din 22.04.2014 pentru Raporturile de evaluare efectuate de către „Nica Imobil” SRL.

Ordinul de plată nr. 156 din 02.04.2014 MF TT ***** privind achitarea taxei pentru certificatul de urbanism.

Ordinul de plată nr. 190 din 14.08.2014 Primăria ***** privind achitarea taxei pentru certificatul de urbanism.

Ordinul de plată nr. 191 din 14.08.2014 ÎS Cadastru privind achitarea taxei pentru extrasul cadastral.

Ordinul de plată nr. 220 din 23.12.2014 I.M.K.S Plan 31 SRL privind achitarea taxei pentru serviciile de proiectare.

Extrasul bancar BC „Unibnk” SA pentru perioada anului 2014.

Răspunsul de la ***** nr. 0190/9393 din 17.10.2014, prin care se confirmă incontestabil faptul că Livadaru Marin să adresat la bancă și se negocia cu banca deschiderea unei linii de creditare în valoare de 16 000 000 MDL, cu condițiile de consolidare a terenurilor și ridicarea primului nivel pentru a depune în gaj la bancă construcția începută și terenul consolidat, îndeplinind prin aceasta cerințele și

normativele BNM. Acest răspuns coroborat cu alte probe infirmă învinuirea înaintată de procurorul Valeriu Sîrbu bazată pe plîngerea cetăţeanului Matvei O. precum că “Livadaru l-ar fi înşelat pe Matvei O.” şi că nu avea un proiect real şi nu avea finaţarea proiectului.

Contractul de cesiune a obiectului din *****, care demonstrează condiţiile de preluare a drepturilor şi obligaţiunilor foştilor gestionari ai Proiectului de la *****. Contractele de achiziţionare a părţilor de teren pentru consolidarea terenului din majoritatea banilor investiţi de Oleg Matvei.

Contractul încheiat cu Sergiu Burlea care demonstrează că există un conflict de interese între acest cetăţean în calitate de martor şi Livadaru M..

Notificarea SRL „Beton -Industrie” privind intenţia de a executa dreptul de ipotecă nr. 12/07-B1 din 07.07.2018.

Cererea privind scoterea de sub urmărire penală şi clasarea procesului penal din 08.12.2017.

Plângerea penală în temeiul art. 262, 263, 274 CPP privind pornirea urmăririi penale sub auspiciile art. 306 alin. (2) CP, împotriva procurorului din Procuratura pentru Combaterea Crimei Organizate şi Cauze Speciale Valeriu Sîrbu sub auspiciile art. 306 alin. (2) Cod Penal.

Referinţa la Rechizitoriu depusă de partea apărării.

Aprecierea instanţei de judecată

Studiind materialele cauzei penale, examinând, analizând şi apreciind cumulul de probe prezentate de către partea acuzării şi partea apărării din punct de vedere al pertinentei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii, toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanţa de judecată constată că vina inculpatului în comiterea infracţiunii imputate nu şi-a găsit confirmare în cadrul cercetării judecătoreşti.

Instanţa analizând şi apreciind probele prezentate de procuror în acuzarea inculpatului expuse supra - constată că ele nu demonstrează vinovăţia inculpatului în comiterea faptei imputate, dimpotrivă dovedesc nevinovăţia sa, deoarece procurorul nu a prezentat nici o probă pertinentă, concludentă, utilă şi veridică care

ar demonstra vinovăția inculpatului Livadaru Marin în faptul că, la data de 17 martie 2014, ar fi dobândit prin înșelăciune și abuz de încredere mijloace bănești, că l-a convins pe Matvei Oleg, să investească suma de 185 000 dolari SUA în construcția blocului locative nominalizat, că a însușit și cheltuit banii în scopuri personale, că a refuzat ulterior să-i restituie părții vătămate, Matvei Oleg, pricinuind astfel acestuia, o daună materială în proporții deosebit de mari în sumă totală de 185 000 dolari SUA, care potrivit cursului valutar oficial al BNM din 17.04.2014, constituiau suma de 2 485 734 lei.

Conform prevederilor art. 384 CPP, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform prevederilor art. 385 CPP, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni; 5) dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracțiunea săvârșită.

Conform prevederilor art. 24 alin. (2) CPP RM instanța de judecată nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Conform prevederilor art. 325 alin. (1) CPP, judecarea cauzei în prima instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Instanța reiterează că potrivit principiului prezumției nevinovăției reglementat prin art. 21 din Constituție, art. 8 CPP, garantat de art. 6 & 2 al Convenției Europene de apărare a Drepturilor Omului, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită în modul prevăzut de lege, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Concluziile despre vinovăția persoanei

de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în predarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea bănuितului, învinuitului, inculpatului.

Potrivit art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală în coroborare cu art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condițiile în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate a fost confirmată prin ansamblul de probe existente, cercetate de instanța de judecată.

În conformitate cu art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală, sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului. Vinovăția persoanei trebuie să fie dovedită în modul prevăzut de legea procesual-penală, prin toate mecanismele prevăzute de lege.

Mai mult, conform art. 19 alin. (3) Cod de procedură penală, organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuितului, învinuitului, inculpatului, cât și cele care îl dezvinovătesc, precum și circumstanțele care îi atenuează sau agravează răspunderea.

Conform dispoziției art. 51 Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenta infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Potrivit art. 52 CP, se consideră componentă a infracțiunii, totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componenta infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Conform prevederilor art. 113 Cod penal RM, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Potrivit doctrinei penale, obiectul infracțiunii de escrocherie prevăzute de art.190 Cod penal îl constituie relațiile sociale a căror existență și desfășurare normală sunt condiționate de ocrotirea relațiilor patrimoniale. *Obiectul juridic principal* al acestei infracțiuni îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile. *Obiectul juridic secundar* al escrocheriei îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și minimumul necesar de încredere.

Obiectul juridic material al infracțiunii de escrocherie este format din bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

Obiect material al escrocheriei îl pot constitui bunurile, precum și drepturile asupra acestora, dobândite în mod ilicit. Drepturile dobândite ilicit asupra bunurilor vor constitui obiect material al escrocheriei, dacă ele asigură în continuare posibilitatea de a deține, a folosi și a dispune de obiectul escrocheriei (bunul).

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 190 Cod penal al RM are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni (inacțiuni): a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, acțiunea de sustragere a lor; b) acțiunea sau inacțiunea adiacentă, care constă, în mod alternativ, în înșelăciune sau în abuz de încredere; 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

În art.190 CP RM noțiunea „*dobândire ilicită*” are sensul autentic de „*sustragere*”. Nu există nici un temei de a afirma că escrocheria nu este o infracțiune săvârșită prin sustragere.

Prin *înșelăciune* se înțelege dezinformarea conștientă a victimei, care constă în prezentarea vădit falsă a realității (înșelăciunea activă) sau în trecerea sub tăcere a realității, când sunt ascunse faptele și circumstanțele care trebuie comunicate în cazul săvârșirii cu bună-credință și în conformitate cu legea a tranzacției patrimoniale (înșelăciunea pasivă).

În ipoteza *abuzului de încredere*, făptuitorul exploatează raporturile de încredere care s-au stabilit între el și victimă. Ultima este, de regulă, proprietarul sau administratorul unei anumite mase patrimoniale.

Latura subiectivă a infracțiunii de escrocherie prevăzute la art. 190 Cod penal se manifestă, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă. De asemenea, la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special - a scopului de cupiditate.

Subiectul infracțiunii specificate la art.190 Cod penal al RM este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 14 ani (în ipoteza faptelor prevăzute la alin.(2) și (3)). În celelalte cazuri, vârsta minimă a răspunderii penale este de 16 ani.

Primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată conform art. 190 Cod penal doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul de a sustrage și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat.

În cazul infracțiunii prevăzute de art. 190 Cod penal, prezența scopului de sustragere o demonstrează următoarele circumstanțe: - situația financiară extrem de neprielnică a persoanei care își asumă angajamentul la momentul încheierii tranzacției; - lipsa de fundamentare economică a caracterului irealizabil al angajamentului asumat; - lipsa unei activități aducătoare de beneficii, îndreptate spre încasarea mijloacelor bănești necesare onorării angajamentului; - achitarea veniturilor către primii deponenți din contul banilor depuși de deponenții ulteriori; - prezentarea, la încheierea tranzacției, din numele unei persoane juridice inexistente sau înregistrate pe numele unei persoane, de care se folosește o altă persoană pentru a-și atinge interesele etc.

Temeiul aplicării răspunderii, potrivit art. 190 Cod penal, apare în cazul imposibilității apărării drepturilor subiective prin mijloacele justiției civile. Atunci când este vorba de două subiecte ale unui raport juridic, trebuie verificată, înainte de toate, ipoteza egalității lor în drepturi. Și numai dacă există indici care exced limitele încălcării normelor dreptului civil, atunci se justifică intervenția legii penale.

Potrivit comentariilor conținute în literatura de specialitate, *temeiul aplicării răspunderii penale pentru escrocherie apare în cazul imposibilității apărării drepturilor subiective prin mijloacele justiției civile, avându-se în vedere caracterul accesoriu al mijloacelor justiției penale.*

Normele de drept civil se aplică în cazul concurenței lor cu art. 190 Cod penal, dacă: 1) există posibilitatea restabilirii valorii lezate prin infracțiune pe calea acțiunilor benevole ale subiectului care a lezat valoarea ori pe calea acțiunii civile; 2) fapta a fost săvârșită în condițiile unui risc întemeiat (de exemplu, când prejudiciul este urmare a unei decizii economice nereușite, ori când s-a mizat pe obținerea prea rapidă a unor beneficii etc.).

Atunci când este vorba despre două subiecte ale unui raport juridic, trebuie verificată înainte de toate ipoteza egalității lor în drepturi, și numai dacă există indici care exced limitele încălcării normelor dreptului civil, atunci se justifică intervenția legii penale.

Astfel, sub incidența legii penale trebuie să intre doar acele încălcări care demonstrează rea-voință, fraudă, malversațiune din partea făptuitorului. Atunci când făptuitorul folosește documente false, încheie tranzacții în numele unei persoane juridice inexistente, își arogă funcții și calități pe care în realitate nu le are, nu a fost în măsură să-și execute obligațiile, a fost în imposibilitatea de a găsi mijloace materiale pentru a-și îndeplini obligațiile contractuale asumate etc., demonstrează rea-voința în raport cu victima.

Imixtiunea penalului în sfera privată, sferă bazată pe principiul egalității părților, trebuie privită ca o ultimă măsură.

Dacă ambele părți – debitorul și creditorul - obțin profituri de pe urma parteneriatului lor, rămânând proprietari asupra bunurilor sale (sau una dintre părți suferă prejudicii sub forma venitului ratat, fără a pierde însă dreptul de proprietate), atunci raporturile dintre cele două părți trebuie să rămână în continuare pe tărâmul dreptului civil.

Prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate, martorilor, declarațiile inculpatului Livadaru Marin, procesele-verbale de ridicare a mijloacelor materiale de probă, procesele-verbale de examinare a obiectelor, mijloacele materiale de probă, toate probele fiind apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, toate în cumul demonstrează nevinovăția lui Livadaru Marin în comiterea faptei încriminate, confirmându-se lipsa faptei infracțiunilor. Aceste probe în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc clar că, inculpatul Livadaru Marin nu a săvârșit infracțiunea de escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită cu cauzarea daunelor în proporții deosebit de mari.

Cu referire la învinuirile din rechizitoriu, precum că Livadaru Marin, la 17.03.2014, l-ar fi convins pe Matvei Oleg, să investească 185 000 dolari SUA în construcția blocului locativ, că ar fi intrat în posesia sumelor de bani menționate, Livadaru Marin, obligațiile stipulate în contract nu le-a îndeplinit, dar a însușit și cheltuit banii în scopuri personale, refuzând ulterior să-I restituie părții vătămate Matvei Oleg, pricinuindu-i lui Matvei Oleg, o daună în proporții deosebit de mari

în sumă de 185 000 dolari SUA, instanța reține că nu au fost demonstrate în ședința de judecată de către partea acuzării. Or, organul de urmărire penală nu a prezentat instanței de judecată nici o probă nici un Raport de expertiză economico-financiară, nici un Act de revizie economico-financiară și nici un Raport de Audit efectuat la SRL „*****” care ar demonstra corectitudinea utilizării surselor financiare primite în baza contractului de investiții de la Matvei Oleg. Acuzarea nu a prezentat nici o probă în sensul învinuirilor aduse, precum că mijloacele bănești ar fi fost însușiți și cheltuiți în scopuri peronale de către Livadaru Marin.

Instanța de judecată reține, deși partea apărării a solicitat în cadrul urmăririi penale de două ori de a fi dispusă efectuarea unui Audit la societate pentru a demonstra nevinovăția lui Livadaru Marin, pentru a dovedi că sursele financiare au fost utilizate după destinație și că nu au fost însușite de inculpat în scopuri personale, OUP a respins cererile apărării, motiv pentru care Livadaru Marin s-a adresat la Societatea de Audit „Audit Elit Consulting” SRL pentru efectuarea auditului la „*****” SRL pentru demonstrarea nevinovăției.

Iar prin Raportul de constatări efective a Auditorului din 18.09.2018 efectuat de Societatea de Audit „A*****” SRL, se constată cu certitudine că utilizarea mijloacelor bănești în sumă de 2 523 815 lei 12 bani, echivalent 187 352, 29 dolari SUA, au fost utilizate în corespundere cu cheltuielile investiționale la construcția blocului de locuit și comercial „***** Residence” orașul *****, prevăzute conform pct. 2.2. al contractului de împrumut f/nr din 17.03.2014, corespunde datelor din documentele primare prezentate și datele din evidența contabilă „*****” SRL. Astfel, se demonstrează cu certitudine că Livadaru Marin a gestionat corect investițiile investitorilor inclusiv și investițiile investitorului Oleg Matvei conform contractului din 17 Martie 2014.

De asemenea nevinovăția inculpatului Livadaru Marin în învinuirile aduse de însușire a mijloacelor bănești în scopuri personale se confirmă și prin declarațiile martorului – auditorului Agapi Tatiana care a confirmat că în rezultatul efectuării auditului la SRL „*****” în Raportul de constatări efective a Auditorului din 18.09.2018, a constatat că sursele primite conform contractului de împrumut de la Matvei Oleg, fost în general au utilizate corect, indicând în Raportul de constatări efective privind verificarea și confirmarea utilizării mijloacelor bănești

recepționate de la domnului Matvei Oleg conform destinațiilor în contractul de împrumut fără număr din 17 martie 2014.

Instanța reține că partea acuzării nu a prezentat o altă probă care ar infirma, combate datele constatate prin Raportul de constatări efective a Auditorului din 18.09.2018, nu a prezentat nici o altă dovadă care ar proba faptul că Livadaru Marin nu ar fi cheltuit mijloacele bănești după destinație, or că inculpatul ar fi însușit banii în scopuri personale, or, învinuirea adusă de procuror nu are nici un suport probant, fiind declarativă bazată pe presupunerile OUP.

În cauza deferită judecății, din probatoriul administrat și cercetat de instanța de judecată se constată că inculpatul Livadaru Marin nu se face vinovat de săvârșirea infracțiunii de escrocherie, așa precum i-a fost imputat în actul de învinuire de către organul de urmărire penală.

Instanța analizând declarațiile părții vătămate coroborându-le cu declarațiile martorilor, inculpatului și probelor materiale, nu se demonstrează învinuirea adusă inculpatului Livadaru Marin în însușirea și cheltuirea banilor în sumă de 185 000 dolari SUA în scopuri personale, nu se demonstrează vinovăția în dobândirea ilicită a mijloacele bănești prin înșelăciune și abuz de încredere. Partea vătămată a relatat că de fapt banii în sumă de 185.000 mii dolari au fost acordați SRL „*****” în baza contractului de împrumut cu scopul de a obține profit, apoi a încheiat contractul de investiții în construcția complexului locativ, pe care l-a înregistrat la Cadastrul în *****. Conform acestui contract el trebuia să primească banii în sub formă de metri pătrați din construcție. Banii erau destinați pentru ridicarea sechestrului, achitarea arhitectului, achitarea serviciilor pentru compania ***** care a efectuat lucrări, și din câte își aduce aminte pentru consolidarea terenului. Din banii pe care i-a investit o sumă din banii a fost folosită pentru aceste lucrări, pentru ridicarea careva sechestre, și începerea lucrărilor de construcție. După ce a transferat banii pe contul bancar al SRL „*****”, o parte din banii investiții au fost cheltuiți pentru ridicarea sechestrului. Tot partea vătămată a indicat că înainte de a încheia acest contract, a făcut cunoștință cu proiectul complexului rezidențial din or. ***** , pe str. ***** a făcut cunoștință cu arhitectorul, a fost și la expoziție în Chișinău, unde a văzut mochetul la proiectul care trebuia să fie realizat, a rămas încântat de acest proiect și era sigur că el v-a fii realizat la ***** . A fost cu Livădaru la fața locului, a văzut șantierul, a făcut cunoștință cu foștii investitori, a

văzut că au fost puse secheste în mărime de un milion de și ceva de lei, aceștea au fost primii pași făcuți de el. A mai afirmat că a fost un proiect comun și că el lucra cu Livădaru Marin umăr la umăr și vedea toate acțiunile lui. În urma unei cerți s-a încheiat contractul de investiții și cu un adaos la această sumă în mărime de 10-13 procente și suma era estimată la 211.000 mii dolari care urma să-i fie achitată sub formă de metri pătrați din construcție. Suma de care el trebuia să beneficieze în rezultatul investiției mijloacelor bănești a fost stipulată în contractul de investiții și este în mărime de 211.000 dolari. Partea vătămată a relatat că a participat la adunările investitorilor de multe ori, practic a participat la toate ședințele adunării investitorilor. Regretă că sunt certați cu Marin Livadaru, au avut un proiect comun care putea fii dus pînă la capăt. Unul din punctele cheie la încheierea contractului de împrumut era ca ei să gestioneze această sumă împreună și dumnealui trebuia să-i dea dreptul de dubla semnătură la companiei SRL „*****”, pentru gestionarea banilor, însă el nu a primit această dublă semnătură. A afirmat că a depus cerere în procesul de insolubilitate, iar în baza hotărârii judecătorești a fost recunoscut creditor de gradul întâi cu suma de de 211.000 dolari. El așteaptă să fie returnați banii de la compania ***** care se află în procedură de insolubilitate.

Coroborând declarațiile părții vătămate Matvei Oleg cu declarațiile martorilor, inculpatului și probelor materiale, se constată că Matvei Oleg se comporta ca un investitor în construcția complexului locativ și nu ca un împrumutător, iar prin Lista investitorilor în complexul comercial-rezidențial ***** ***** din str. ***** care confirmă faptul că Matvei Oleg este în lista investitorilor cu suma de 211 000 dolar SUA și Livadaru Marin investitor cu terenul de 5 ari în sumă de 200 000 dolari SUA; prin Tabelul definitiv al creanțelor creditorilor din 05.11.2018 se confirmă faptul că Matvei Oleg este în lista creditorilor garantați cu creanța în sumă de 211 000 doari SUA, suma creanței garantate admisă de administratorul insolubilității Panciuc Adrian fiind 3 087 021 lei, iar temeiul apariției creanțelor este indicat direct Contractul de investiții din 17.03.2014, Recipisa din 17.03.2014, acordul din 31.05.2015 și Hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 06.09.2018 privind intentarea procesului de insolubilitate față de *****.

Instanța analizând declarațiile martorului Burlea Sergiu constatăm că se nu demonstrează vinovăția inculpatului Livadaru Marin în comiterea infracțiunii înscrinate de escrocherie, nu se demonstrează vinovăția inculpatului în însușirea și cheltuirea banilor în sumă de 185 000 dolari SUA în scopuri personale, nu se

demonstrează faptul dobândirii ilicite a mijloacele bănești prin înșelăciune și abuz de încredere, dimpotrivă ele demonstrează nevinovăția inculpatului. Or, martorul a relatat că Oleg Matvei a fost unul dintre investitorii acestui proiect, la data de 17 martie 2014, între Oleg Matvei și compania SRL „*****” al cărui administrator era Marin Livădaru, s-a încheiat un contract condiționat cu destinație, în contract era indicat concret pentru ce trebuia să fie folosită suma de 185.000 dolari. Livădaru Marin trebuia prin compania *****a să investească 100 procente din acest împrumut în proiectul *****. Conform contractului suma de bani investită era destinată pentru executorul Lederat C, pentru biroul de arhitectură ARC și arhitecturul era domnul Căldare, cheltuielile pentru cumpărarea pământurilor și efectuarea acționarele, și alte cheltuieli ce țin de finanțarea obiectului. Totodată afirmațiile martorului Burlea Sergiu precum că din Rulajul de la bancă posibil că ar fi ieșit lipsă suma de peste 50.000 euro, despre ce i-a comunicat lui Oleg Matvei sunt niște presupuneri ale martorului, aceste afirmații nu au fost dovedite prin alte probe. Partea acuzării nu a prezentat nici o probă pertinentă, concludentă, utilă și verosimilă care ar dovedi că Livadaru Marin ar și însușit prin escrocherie în scop personal suma de 50 000 Euro. Or, în materialele cauzei penale nu există nici un Raport de expertiză economico-financiară care ar demonstra însușirea cărorva mijloace financiare de către Livadaru Marin.

Instanța analizând declarațiile martorului *Varanița Ion* constată că nu se demonstrează vinovăția inculpatului Livadaru Marin în comiterea infracțiunii încriminate de escrocherie, în însușirea și cheltuirea banilor în sumă de 185 000 dolari SUA în scopuri personale, nu se demonstrează faptul dobândirii ilicite a mijloacele bănești prin înșelăciune și abuz de încredere. Or, martorul a relatat că nu cunoaște cine i-a propus lui Oleg Matvei să investească în proiectul *****, iar din discuțiile avute a înțeles că ei colaborează. Martorul nu indică careva circumstanțe care ar confirma că inculpatul ar fi comis careva fapte penale pentru care poate fi tras la răspundere penală Livadaru Marin.

Analizând declarațiile martorului *Matvei Tatiana* ele nu demonstrează vinovăția inculpatului Livadaru Marin în comiterea infracțiunii încriminate de escrocherie. Martorul nu indică careva circumstanțe care ar confirma că inculpatul ar fi comis careva fapte penale pentru care poate fi tras la răspundere penală Livadaru Marin.

Instanța analizând declarațiile martorului Carauș Oleg, constată că ele nu demonstrează vinovăția inculpatului Livadaru Marin în comiterea infracțiunii

încriminate de escrocherie, în însușirea și cheltuirea banilor în sumă de 185 000 dolari SUA în scopuri personale, nu se demonstrează faptul dobândirii ilicite a mijloacele bănești prin înșelăciune și abuz de încredere. Or, martorul Carauș Oleg a afirmat că Oleg Matvei s-a adresat la el cu rugămintă, propunere în februarie anul 2014, să-l ajute financiar, și atunci i-a făcut cunoștință cu Livădaru, și i-a spus despre proiectul de la *****, Matvei Oleg i-a propus inițial ca el să participe ca parteneri de afaceri cu domnul Livădaru la proiectul dat, însă el a refuzat să participe ca partener. Fiind cu Oleg Matvei în relații de prietenie, i-a spus că îl poate ajuta cu suma dată și să-i împrumute suma pe 3 luni. Oleg Matvei îi propunea să facă cunoștință cu Livădaru și că să-i prezinte proiectul construcției și să investească el, la care el a zis că dorește. Declarațiile martorului coroborează cu declarațiile inculpatului Livădaru Marin care a declarat că Matvei Oleg de la bun început a avut intenția de a fi partener de afaceri cu Livădaru Marin la această construcție, că a investiti mijloacele bănești în construcția complexului rezidențial din or. *****, pe str. ***** iar ca rezultat urma să primească încăperi în metri pătrați din această construcție.

Instanța analizând declarațiile martorului *Asaftei Mihail*, ele nu demonstrează vinovăția inculpatului Livădaru Marin în comiterea infracțiunii încriminate de escrocherie, dimpotrivă ele demonstrează nevinovăția inculpatului în însușirea și cheltuirea banilor în sumă de 185 000 dolari SUA în scopuri personale, nu se demonstrează faptul dobândirii ilicite a mijloacele bănești prin înșelăciune și abuz de încredere.

Cu referire la declarațiilor martorului acuzării Gadîrca Olesea depuse în cadrul urmăririi penale (f.d. 68, vol. IV), instanța reține că ele nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare a lui Livădaru Marin în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 al. (5) Cod penal, din următoarele considerente. Potrivit materialelor cauzei penală, procurorul indică că declarațiile martorului acuzării Gadîrca Olesea depuse în cadrul urmăririi penale, solicitate de a fi date citire în ședința de judecată, constituie o mărturie acuzatorie, precum că susceptibilă să se întemeieze condamnarea inculpatului. Totodată, în cadrul urmăririi penale în privința martorului Gadîrcă Olesea nu a fost efectuate acțiuni de confruntare la urmărirea penală între martor și inculpat. În acest context, conform prevederilor art. 371 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, *stipulează că citirea în ședința de judecată a declarațiilor martorului depuse în cursul urmăririi penale, precum și*

reproducerea înregistrărilor audio și video ale acestora, pot avea loc, la cererea părților, în cazul când martorul lipsește în ședință și absența lui este justificată fie prin imposibilitatea absolută de a se prezenta în instanță, fie prin motive de imposibilitate de a asigura securitatea lui, cu condiția că audierea martorului a fost efectuată cu confruntarea dintre acest martor și bănuیت, învinuit sau martorul a fost audiat în conformitate cu art. 109 și 110 Cod de procedură penală. Astfel, reieșind din faptul că audierea martorului Gadîrcă Olesea în cadrul urmăririi penale a avut loc fără a fi efectuată confruntarea dintre martorul Gadîrcă Olesea și inculpatul Livadaru Marin, instanța de judecată nu poate pune la baza unei sentințe de condamnare declarațiile martorului depuse în cadrul urmăririi penal, pentru a nu încălca dreptul la apărare a inculpatului, a nu încălca principiul egalității armelor, principiul nemijlocirii procesului penal, principiul contradictorialității în procesul penal, prezumției nevinovăției și încălcarea dreptului la un proces echitabil.

Astfel, instanța analizând sub toate aspectele declarațiile părții vătămate Matvei Oleg, martorilor Carauș Oleg, Burlea Sergiu, Asaftei Mihail, Matvei Tatiana și Varanița Ion, depuse în instanța de judecată, ajunge la concluzia că declarațiile lor de fapt demonstrează nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate. Nici unul din martori nu au afirmat că Livadaru Marin, la data de 17 martie 2014, l-ar fi convins, determinat pe Matvei Oleg, să investească mijloace bănești în construcția complexului rezidențial în or. *****, pe str. ***** nu demonstrează faptul că Livadaru Marin ar fi însușit și cheltuit banii în scopuri personale, nu probează faptul comiterii de către Livadaru Marin, a infracțiunii incriminate de excrocherie.

Prin urmare, reieșind din materialele cauzei, instanța reține că: în speță, acuzatorul de stat nu și-a motivat poziția și nu a constatat modalitatea înșelăciunii, care poate fi verbală, scrisă sau sub forma unor acțiuni concludente, cu atât mai mult nu au fost invocate date precum că, în scopul obținerii mijloacelor financiare Livadaru Marin a prezentat informații false sau a ascuns date care erau obligatorii de a fi prezentate părții vătămate. În aceeași ordine de idei, urmează a se lua în considerație că, primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi încadrată drept o excrocherie numai în cazul în care infractorul încă la momentul

intrării în posesia acestor bunuri avea drept scop însușirea lor și nu intenționa să îndeplinească angajamentul asumat, însă de fapt conform contractului de împrumut, recipisei, contractului de investiții, acordului suplimentar la contractual de împrumut din 17.03.2014 datat cu data de 15.02.2015, înțelegerilor în formă scrisă, încheiate între părțile SRL „*****” și Matvei Oleg, toate acțiunile întreprinse de Matvei Oleg probează faptul că avea scopul de a investi în construcția complexului locativ, de a deveni Matvei Oleg investitor în construcția complexului locativ, de a obține beneficii, profit, ceea ce de fapt a și avut loc, ce se demonstrează prin: - Contractul de investiție din 17.03.2017, încheiat între Compania SRL „*****” în calitate de executor și Matvei Oleg, în calitate de investitor, la prețul contractului de 211 000 dolari SUA; - Acordului suplimentar la contractual de împrumut din 17.03.2014 datat cu data de 15.02.2015 prin care părțile SRL „*****” și Matvei Oleg au modificat condițiile pct. 1.1. a contractului de împrumut din 17.03.2014; - Acordul privind stingerea reciprocă a obligațiilor contractuale financiare din 31.05.2015 prin acordarea spațiului în metri pătrați în clădirea de la ***** contra sumei de 211000 dolari SUA; - Acordului privind stingerea reciprocă a obligațiilor contractuale financiare opuse prin compensare nr.. 1 din 31.05.2015 (de substituirea contractului de împrumut din 17.03.2014), încheiat între SRL ***** reprezentată de Marin Livadaru pe de o parte și Oleg Matvei, conform pct. 2.1. a Acordului părțile au convenit că - obiectul acordului constituie acordul părților privind stingerea reciprocă a obligațiilor contractuale financiare opuse prin compensare conform art. 651 Cod civil, după cum urmează: a) creanța lui Matvei Oleg în sumă de 211 000 dolari SUA, conform contractului de împrumut din 17.03.2013 se trece la stingerea obligației lui Matvei Oleg în sumă de 211 000 dolari SUA conform Contractului de investiții seria ***** , care din acest moment se consideră achitat integral; b) astfel obligația SRL „*****” în sumă de 211 000 dolari SUA conform contractului de împrumut din 17.03.2013 se stinge prin asumarea obligației față de Matvei Oleg sub formă de imobil în valoare de 211 000 dolari SUA Contractului de investiții seria *****; - Cerere de notare a drepturilor de creanță din 09.03.2017 a lui Matvei Oleg la Oficiul Cadastral *****;- Lista investitorilor în complexul comercial-rezidențial ***** ***** din str. ***** care confirmă cu certitudine faptul că Matvei Oleg este în lista investitorilor cu suma de 211 000 dolar SUA și Livadaru Marin investitor cu terenul de 5 ari în sumă de 200 000 dolari SUA; - Tabelul definitiv al creanțelor creditorilor din 05.11.2018 prin care se confirmă cu certitudine faptul că Matvei

Oleg este în lista creditorilor garantați cu creanța în sumă de 211 000 doari SUA, suma creanței garantate admisă de administratorul insolvenței Panciuc Adrian fiind 3 087 021 lei, iar temeiul apariției creanțelor este indicat direct Contractul de investiții din 17.03.2014, Recipisa din 17.03.2014, acordul din 31.05.2015.

Instanța mai reține că, Livadaru Marin pe parcursul procesului penal în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești, a depus declarații conștiente, a recunoscut investiția lui Oleg Matvei în mărime totală de 185.000 dolari, inclusiv și suma de 30.800 dolari le-a recunoscut ca o investiție a lui Matvei Oleg care trebuiau remunerate din viitoarele venituri. Tot, Livadaru Marin a asigurat investiția lui Matvei Oleg cu contractul de investiții în valoare de 211.000 dolari și care include procente adiționale de profit pentru Matvei, în valoare de 26.000 dolari. Or, s-a probat cu certitudine și faptul că Matvei Oleg nu a dat banii în sumă de 26 000 dolari care au fost incluși în contractul de investiții ca procente adiționale de profit, astfel, Livadaru a dat dovadă de bună credință în această afacere.

În asemenea circumstanțe, nu se întrevăde în acțiunile inculpatului intenția de a dobândi ilicit bunurile altei persoane sau scopul cupidant necesar pentru a indica la prezența unei infracțiuni de escrocherie, precum a fost invocat în actul de învinuire. Nu se dovedește faptul că Livadaru Marin urmărea scopul de a-i sustrage banii și că nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat.

Având în vedere circumstanțele stabilite, în urma administrării probelor în prezenta speță, instanța atestă că între inculpat și partea vătămată au existat niște relații civile, relații de afaceri reglementate de clauzele contractuale încheiate între părți, iar litigiile dintre aceștia urmau a fi soluționate într-un proces civil și nu fac subiectul infracțiunii de escrocherie în sensul invocat în rechizitoriu.

În vederea susținerii raționamentelor enunțate mai sus, instanța reține că infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală. Însă, nu constituie infracțiune acțiunea sau inacțiunea care, deși, formal, conține semnele unei fapte prevăzute de legea penală, dar în esență este un delict civil. Respectiv, o persoană poate fi supusă răspunderii penale dacă în acțiunile acesteia sunt constatate toate patru elemente obligatorii ale unei infracțiuni: obiectul infracțiunii, latura

obiectivă, subiectul, latura subiectivă și fapta comisă de aceasta este pasibilă răspunderii penale.

Astfel, potrivit declarațiilor participanților la proces, martorilor, examinării materialelor dosarului penal, probelor apărării, dînd o apreciere probelor în cauza penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța constată că nu s-a stabilit ca Livadaru Marin să fi săvîrșit fapta incriminată și anume infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal, dimpotrivă se confirmă lipsa faptei infracțiunii.

Din considerentele expuse supra, instanța atestă că fapta cu care a fost sesizată prin rechizitoriu, nu are relevanță penală, fiind de natură civilă, adică SRL „*****” nu și-a executat în deplină măsură obligația civilă pe care partea vătămată susține că și-a asumat-o în urma înțelegerii încheiate, respectiv neexecutarea unei obligații contractuale prin excelență nu face obiect de incidență a legii penale.

În speță sunt relevante prevederile art. 1 din Protocolul nr. 4 la CEDO se statuează că nimeni nu poate fi privat de libertatea sa pentru singurul motiv că nu este în măsură să execute o obligație contractuală.

Astfel, instanța reține că nu au fost administrate probe suficiente și verosimile, care ar demonstra faptul comiterii de către Livadaru Marin a infracțiunii de escrocherie, în acest sens nefiind probată existența faptei penale, intenția de dobîndire ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau prin abuz de încredere care constituie latura subiectivă a acestei infracțiuni, nu a fost dovedit faptul sustragerii mijloacelor bănești în scopuri personale ale inculpatului, dar cazul constituie un litigiu de ordin civil, care urmează a fi soluționat de către instanța de judecată civilă. Această speță civilă fiind deja soluționată de către instanța de judecată prin hotărîrea Hotărîrea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 06.09.2018 privind intentarea procesului de insolabilitate față de ***** și prin includerea lui Matvei Oleg în Tabelul definitiv al creanțelor creditorilor din 05.11.2018 prin care se confirmă cu certitudine faptul că Matvei Oleg este în lista creditorilor garantați cu creanța în sumă de 211 000 doari SUA, suma creanței garantate admisă fiind 3 087 021 lei, iar temeiul apariției creanțelor este indicat direct Contractul de investiții din 17.03.2014, Recipisa din 17.03.2014, acordul din 31.05.2015.

Din considerentele expuse supra instanță de judecată, în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 1), al. (3) din Codul de procedură penală, va pronunța o sentință de achitare în privința lui Livadaru Marin învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) din Codul penal, pe motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, cu reabilitarea deplină a inculpatului, întrucât relațiile dintre administratorul SRL „*****”, Livadaru Marin și partea vătămată Matvei Oleg sunt de ordin civil, nefiind pasibile răspunderii penale.

Conform prevederilor art. 1 CPP , printre altele, *scopul procesului penal are menirea să protejeze orice persoană de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite astfel încât nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală*. Conform prevederilor art. 10 alin. (1) CPP , *toate organele și persoanele participante la procesul penal sunt obligate să respecte drepturile, libertățile și demnitatea persoanei*.

Conform normelor codului de procedură penală și CEDO care prevede că dacă din probele administrate în cauză nu rezultă cu certitudine că inculpatul a săvârșit fapta pentru care a fost dedus judecății, în favoarea acestuia operează principiul de drept „*in dubio pro reo*” se regăsește în art. 6 par. 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, și reflectă prezumția de nevinovăție, care ,în general, este un drept protejat de CEDO și de Constituție, iar în particular constituie și o regulă a probatoriului prin postulatul menționat.

Totodată, Curtea Europeană în jurisprudența sa, statuează în cauza Constantin Florea împotriva României (Cererea nr. [21534/05](#), 19 iunie 2012) că prezumția de nevinovăție consacrată la art. 6 § 2 face parte din elementele noțiunii de proces echitabil în materie penală, prevăzut la paragraful 1 (*Deweert împotriva Belgiei*, 27 februarie 1980, pct. 56, seria A nr. 35) și trebuie interpretată având în vedere jurisprudența Curții în domeniu. Curtea a examinat deja cereri din punct de vedere al celor două paragrafe coroborate (*Bernard împotriva Franței*, 23 aprilie 1998, pct. 37, *Culegere de hotărâri și decizii 1998-II*, și *Janosevic împotriva Suediei*, nr. 34619/97, pct. 96, CEDO 2002-VII) și a hotărât că art. 6 § 2 reglementa întreaga procedură, indiferent de rezultatul procesului și inclusiv în cazul în care acestea au fost oprite ca urmare a intervenției prescripției (*Minelli împotriva Elveției*, 25 martie 1983, pct. 25 și urm., seria A nr. 62, și *Didu*).

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărârea Capean contra Belgiei din 13 ianuarie 2005, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Conform prevederilor art. 8 alin. (2) CPP, care stipulează că *nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa, deoarece acuzarea urmează să prezinte probe care ar confirma vinovăția persoanei de săvârșirea unei culpe, dar nu invers, precum și alin. (3) al normei indicate supra, potrivit căruia concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului.*

În acest sens, jurisprudența CtEDO, bazată pe prevederile art. 6 parag. 1 al Convenției, care impune, printre altele, ca, în îndeplinirea funcțiilor lor, membrii unui tribunal să nu pornească de la ideea preconcepută că cel trimis în judecată a comis actul incriminat; sarcina probei revine acuzării, iar de situația îndoielnică beneficiază cel acuzat (*in dubio pro reo*). În plus, „acuzarea” este cea care trebuie să-i indice persoanei acuzate faptele ce i se impută, pentru ca, astfel, aceasta să fie în măsură să-și pregătească apărarea în consecință; ea trebuie să ofere suficiente probe care să fundamenteze o eventuală declarație de culpabilitate (*CEDH, 06 decembrie 1988, Berbera, Messegue et Jabardo c/Espagne*).

Mai mult ca atât în hotărârea CEDO emisă în *cauza Vetrenko contra Moldovei*, (Cererea no. 36552/02), Curtea a stabilit că nu este rolul său de a reexamina circumstanțele cauzei, care deja au fost apreciate de instanțele naționale, sau de a acționa în calitate de „a patra instanță” și să decidă asupra vinovăției sau nevinovăției reclamantului. În schimb, Curtea este menită să verifice dacă procedurile în întregime au fost conforme cu cerințele Articolului 6 din Convenție. Astfel, unul din standardele Articolului 6 este că în sarcina instanțelor naționale de a considera cele mai importante argumente ridicate de părți și de a aduce motive în sensul acceptării sau refuzului acestora. Chiar dacă sfera argumentelor asupra

căroră instanțele urmează să aducă argumente proprii poate depinde de circumstanțele particulare ale cauzei, totuși o omisiune de a considera un argument serios sau examinarea într-o manieră vădit arbitrară este în sine incompatibilă cu noțiunea unui proces echitabil. Privită ca o garanție procedurală în contextul unui proces penal în sine, prezumția de nevinovăție impune exigențe în ceea ce privește, printre altele, sarcina probei (*cauza Cedo Barberă, Messegue și Jabardo v. Spania. 6 decembrie 1988, § 77*), în cazul respectiv, partea acuzării nu a prezentat probe concludente, pertinente, veridice și directe care să dovedească faptul că în urma activității sale în calitate de administrator, inculpatul Livadaru Marin ar fi comis infracțiune imputată de escrocherie.

Curtea Europeană, în cauza „*Prince Hans-Adam de Liechllenslein c/Allemagne din 12.07.2001*” menționează că statele semnatare și-au asumat obligații de natură să asigure ca drepturile garantate de Convenție să fie concrete și efective, nu teoretice și iluzorii, iar cele cuprinse în art. 6 CEDO au tocmai acest scop: - *efectivitatea dreptului la un proces echitabil, impunându-se statelor o obligație de rezultat: - adoptarea în ordinea juridica interna a masurilor corespunzătoare și a mijloacelor necesare - realizării acestei obligații.*

Judecătorul, apreciind circumstanțele cauzei, nu trebuie să se refere la verosimilitatea sau neverosimilitatea lor, dar trebuie să aprecieze veridicitatea acestora reieșind din toate probele administrate. În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului.

Conform art. 21 al Constituției Republicii Moldova, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată pînă cînd vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

Vinovăția persoanei în săvîrșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul cînd instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetînd nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 CPP.

În conformitate cu art. 390 Cod de procedură penală *(1) Sentința de achitare se adoptă dacă: 1) nu s-a constatat existența faptei infracțiunii; 2) fapta nu a fost săvârșită de inculpat; 3) fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii; 4) fapta nu este prevăzută de legea penală; 5) există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei.*

Relevant acestei spețe sunt expunerile din pct. 22-26 ale Deciziei Curții Constituționale nr. 152g/2018 din 15.11.2018 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 190 din Codul penal, stipulează că pe de altă parte, Curtea a constatat în analiza sa abstractă cu privire la previzibilitatea dispozițiilor contestate că, în varianta anterioară, escrocheria era definită ca „dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere”. Testul timpului a arătat că aceste dispoziții legale au condus, prin formularea lor vagă, *la instituirea unei practici judiciare prin care unele persoane erau trase la răspundere penală pentru simplul fapt al neexecutării obligațiilor civile.* Această interpretare extensivă defavorabilă a legii penale a fost constatată de către Curtea Supremă de Justiție în jurisprudența sa. *Ea a casat mai multe decizii ale instanțelor ierarhic inferioare, menționând, între altele, că nimeni nu poate fi privat de libertatea sa din simplul motiv că nu este în măsură să execute o obligație contractuală (a se vedea Dosarul nr. 1ra-1644/14, 16 decembrie 2014; 1ra-940/2017, 25 iulie 2017; Dosarul nr. 1ra-9/2018, 2 februarie 2018).* Astfel, neexecutarea obligațiilor care derivă dintr-un contract încheiat nu poate fi calificată ca infracțiune de escrocherie dacă nu s-a stabilit că s-au folosit manopere frauduloase față de creditorul obligației până la și pentru încheierea contractului. În acest sens, se poate afirma aplicabilitatea articolului 1 din Protocolul nr. 4 adițional la Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Reieșind din cele expuse, în conformitate cu prevederile art. art. 6, 8 CEDO, art. art. 12-15, 17, 66 alin. 2) pct. 7), 8), 9), 14), 15), 18), 22), art. 68 alin.1) pct. 10), 93, 94, 95, 251, 347, 364, 382-385, 390 al. (1) pct. 1) și al. (3), art. 396-397 ale Codului de procedură penală, instanța de judecată,

A H O T Ă R Ă T :

Se achită Livadaru Marin Gans învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) din Codul penal, în legătură că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, cu reabilitarea deplină a lui.

Sentința cu drept de recurs în termen de 15 zile în Curtea de Apel Chișinău din data pronunțării sentinței , prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Centru.

Președinte de ședință:

Judecător:

A. Catană